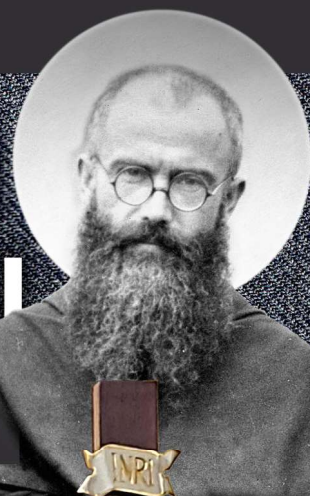

WIADOMOŚCI Z PROWINCJI

NUMER 42 - 4/2022 • ROK XXXVI

Biuletyn informacyjny Prowincji św. Maksymiliana Marii Kolbego Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych w Polsce

ŚLUBY WIECZyste
braci z Seminarium, s. 8

WSPÓŁPRACA ZE ŚWIECKIMI W EWANGELIZACJI
prelekcja ks. dr. Jacka Sochy, s. 32

Narodzenie Pańskie 2022 r.

ŻYCZENIA MINISTRA PROWINCJALNEGO O. WOJCIECHA KULIGA

Czas Świąt Narodzenia Pańskiego to bez wątpienia czas radości i pokoju, którego tak bardzo potrzebuje dzisiejszy świat, pogrążony w wielorakich konfliktach i wojnach. „Słowo, które stało się ciałem” dwa tysiące lat temu, przyniosło światu upragniony pokój i poczucie bezpieczeństwa. Jak to jednak często bywa, człowiek, który jest przyczyną sporów i waśni, ten pokój naruszył.

Dziś, podczas gdy świat wydaje się na nowo wchodzić w różnorakie niepokoje, antagonizmy i wojny, uświadamiamy sobie, że ziemski pokój jest możliwy, jeśli jego źródłem jest Emmanuel, Zbawiciel, który chce nappełnić nasze serca prawdziwym pokojem.

Niech tegoroczne świętowanie Narodzin Pana będzie dla każdego z nas okazją do wytężonej modlitwy o pokój w świecie. Niech rodzący się Pan da nam to samo poczucie bezpieczeństwa, którego sam doświadczał w ramionach Maryi. Niech będzie dla nas przykładem tego, jak być zwiastunem pokoju w naszych wspólnotach, rodzinach i środowiskach.

Niech te Święta Narodzenia Pańskiego, tak pieczołowicie celebrowane przez świętego Ojca Franciszka, przyniosą naszym sercom radość, odwagę i upragniony pokój.

Niech nie braknie nam wdzięczności za wszelkie dobro, którego doświadczyliśmy w kończącym się roku, i nie zabraknie pokoju w nadchodzącym nowym roku 2023.

Niech nasze świętowanie będzie pełne wiary, szacunku, przebaczenia, miłości, jedności oraz pokoju, którego tak bardzo potrzebuje każdy z nas. Życzę nam wszystkim spokojnych Świąt Narodzenia Pańskiego.

o. Wojciech Kulig

o. Wojciech Kulig, OFMConv
Minister Prowincjalny

WIZYTACJA PROWINCJALNA

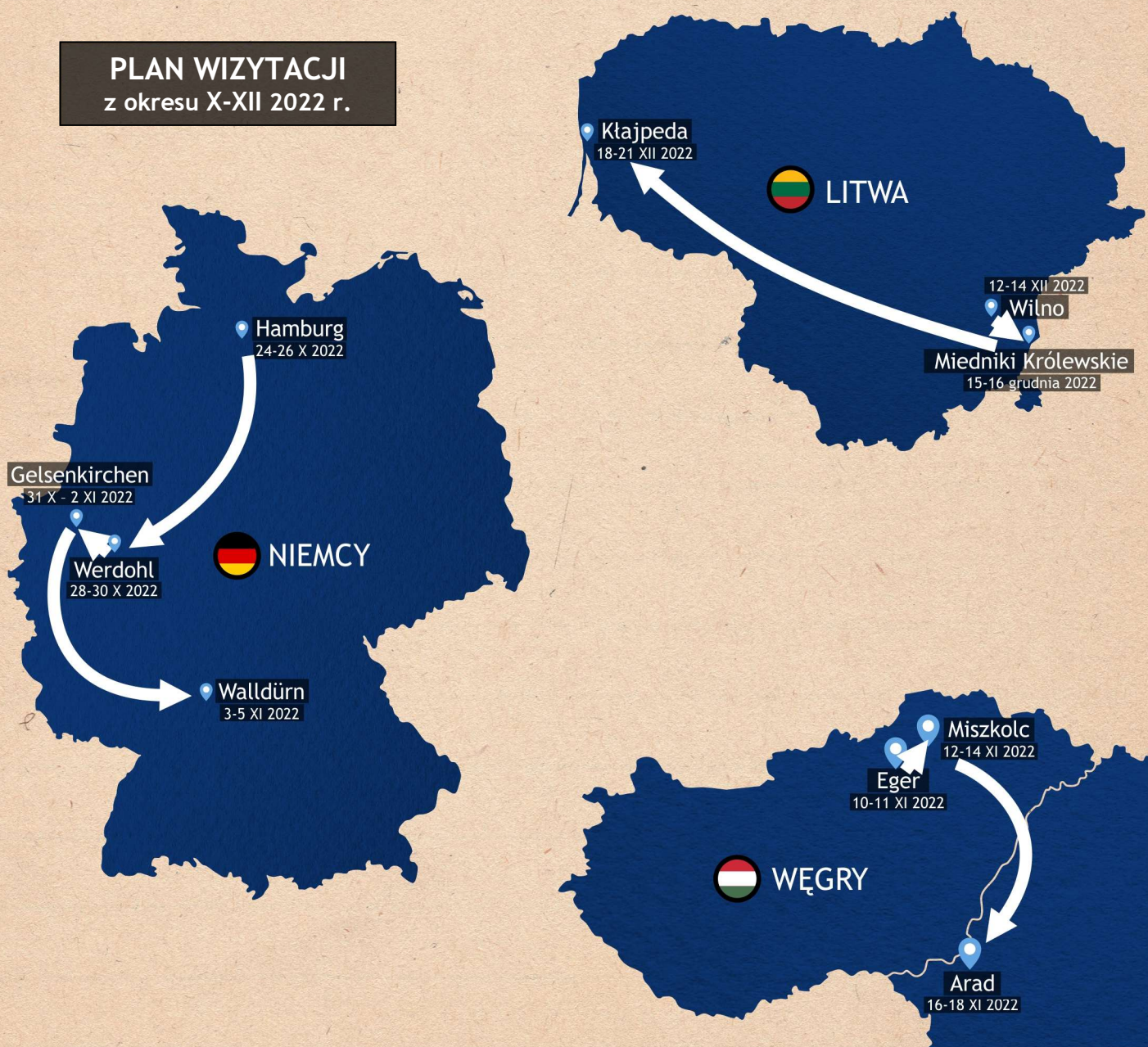
24 października 2022 r. rozpoczęła się Kanoniczna Wizytacja Prowincjalna Prowincji św. Maksymiliana Marii Kolbego Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych w Polsce (Franciszkanów), czyli seria wizyt, mających na celu sprawdzenie, na ile sposób życia oraz posługa pełniona przez Braci z poszczególnych klasztorów i domów Prowincji odpowiada założeniom pozostawionym przez św. Franciszka oraz sprecyzowanym we współczesnym prawodawstwie zakonnym.

Przeprowadzanie wizytacji wynika ze wskazań św. Franciszka zawartych w Regule (rozdz. 10), oraz przepisach Konstytucji Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych (nr 193, 2-3), Statutach Generalnych (157,1; 158,1-3; 159) i statutach

poszczególnych jurysdykcji zakonnych, w tym przypadku Statutach Prowincji św. Maksymiliana M. Kolbego w Polsce (nr 138, 1) i KPK (628 § 1). W ostatnim kwartale 2022 r. zostały przeprowadzone wizytacje klasztorów i domów zakonnych

należących do trzech delegatur prowincjalnych: niemieckiej, węgierskiej i litewskiej. W planach na przyszły rok pozostało odwiedzenie klasztorów i domów na terenie misji w Szwecji oraz Polski.

PLAN WIZYTACJI z okresu X-XII 2022 r.

JESIENNE SPOTKANIE PRZEŁOŻONYCH

W dniach 28-30 listopada w Gdańsku odbyło się jesienne spotkanie przełożonych Prowincji Gdańskiej, na które przybyli bracia z klasztorów Prowincji w Polsce, na Litwie, w Niemczech, na Węgrzech w Rumunii i w Szwecji. Obradom przewodniczył Minister prowincjalny o. Wojciech Kulig.

W dniu rozpoczęcia spotkania bracia wysłuchali konferencji pt. „Św. Maksymilian i jego wizja Zakonu”, wygłoszonej przez o. Piotra Bielenina, Dyrektora Instytutu Studiów Franciszkańskich w Krakowie. Po prelekcji uczestnicy mieli okazję do zadania głoszącemu pytań oraz podzielenia się

swoimi spostrzeżeniami nt. historycznej działalności patrona Prowincji i przełożenia pozostawionego przez niego wzoru apostołstwa na czasy współczesne.

Drugi dzień spotkania rozpoczęła konferencja prof. Danuty Kluczy z Wyższej Szkoły Zarządzania i Bankowości. Prelegentka przybliżyła uczestnikom

przepisy odnoszące się do zatrudniania w klasztorach pracowników świeckich oraz organizacji wolontariatu i prowadzenia działalności gospodarczej. Dalsze obrady poświęcone zostały bieżącym sprawom klasztorów oraz formacji.

Tego samego dnia, podczas modlitwy brewiarzowej w kaplicy św. Anny, zostały promulgowane nowe Statuty Prowincji św. Maksymiliana M. Kolbego. Data ta nie została wybrana w sposób przypadkowy, ponieważ 29 listopada obchodzone jest święto Wszystkich Świętych Franciszkańskich, a Statuty, zgodnie ze swoim celem, mają być wskazówką, jak w nowych czasach i miejscach realizować

sposób życia Braci Mniejszych, którego świadectwo pozostawił potomnym św. Franciszek i jego naśladowcy. Rewizja tekstu Statutów miała na celu dostosowanie ich treści do zrewidowanej wersji Konstytucji Zakonu i została przeprowadzona przez specjalnie powołaną w tym celu doraźną komisję prowincjalną.

Ostatni dzień jesiennego spotkania przełożonych został poświęcony na omówienie

spraw organizacyjnych dotyczących m.in. trwających wizytacji, przygotowań do obchodów jubileuszu zatwierdzenia Reguły i najnowszych publikacji braci. Przypadające tego dnia święto św. Andrzeja Apostoła stało się ponadto okazją do wspólnego odprawienia wieńczącej spotkania Eucharystii w intencji o. Andrzeja Lengenfelda, Wikariusza Prowincji.

ŚWIĘTO PROWINCJI 2022

8 października 2022 r. w Elblągu odbyły się kolejne obchody Święta Prowincji św. Maksymiliana M. Kolbego w Polsce. W tym roku uczestnicy spotkania mieli szczególny powód do dziękczynienia, ponieważ data spotkania przypadała dokładnie dwa dni przed jubileuszem 40-lecia kanonizacji patrona Prowincji.

Obchody tradycyjnie zgromadziły braci ze wszystkich polskich klasztorów Prowincji. Wśród uczestników obecny był także o. Damian Pietrowski, misjonarz z Ekwadoru, o. Jacek Korsak, wicerektor franciszkańskiego Seminarium w Łodzi-Łagiewnikach, wraz z klerykami z Prowincji Gdańskiej, a także magister postulatu o. Piotr Okrój z trzema postulantami.

Świętowanie rozpoczęło się modlitwą brewiarzową, odmówioną we franciszkańskim kościele pw. św. Pawła Apostoła pod przewodnictwem gwardiana elbląskiego klasztoru, o. Grzegorza Piśko. Po modlitwie Minister prowincjalny o. Wojciech Kulig zaprosił zebranych do wysłuchania

konferencji nt. „Współpraca ze świeckimi i współodpowiedzialność za ewangelizację”, którą wygłosił ks. dr. Jacek Socha, proboszcz parafii pw. św. Mikołaja w Gdyni.

Centralnym punktem obchodów jak co roku była Eucharystia. Liturgia rozpoczęła się o godz. 12.00 i przewodniczył jej Minister prowincjalny. On też wygłosił do zgromadzonych słowo Boże.

Przed zakończeniem Eucharystii tradycyjnie odbyło się wręczenie statuetki *Fraternitatis gratiarum*, stanowiącej znak przyjęcia do grona synów i przyjaciół duchowych Zakonu św. Franciszka oraz otrzymania udziału w łaskach duchowych danych przez Boga tej

wspólnocie braterskiej. W tym roku odznaczenie zostało wręczone małżeństwu Jerzemu i Teresie Rojek, które od 1972 r. angażuje się w pomoc na rzecz kościoła, klasztoru i ewangelizacji w Darłównku. W imieniu wyróżnionych nagrodę odebrał proboszcz darłowskiej parafii, o. Sebastian Fierek.

Tegoroczne Święto Prowincji zakończyły uroczyste niezpory pod przewodnictwem Wikariusza prowincji o. Andrzeja Lengenfelda.

Przed rozestaniem o. Prowincjał podziękował wszystkim za przybycie i zaprosił na kolejne Święto, które w przyszłym roku odbędzie się w Kwidzynie.

NIECH MI SIĘ STANIE WEDŁUG SŁOWA TWEGO

śluby wieczyste braci z Wyższego Seminarium
Duchownego w Łodzi-Łagiewnikach

W uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP, 8 grudnia 2022 r., pięciu braci z Franciszkańskiego Seminarium Duchownego w Łodzi-Łagiewnikach złożyło wieczyste śluby czystości, ubóstwa i posłuszeństwa, tym samym stając się pełnoprawnymi członkami Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych. Wśród neoprofesów - jak wspomniani bracia będą określani przez najbliższy rok - był br. Wojciech Szutowicz z Prowincji św. Maksymiliana M. Kolbego Zakony Braci Mniejszych Konwentualnych w Polsce (Franciszkanów).

Obrzęd profesji miał miejsce podczas uroczystej Eucharystii, która została odprawiona w Sanktuarium św. Antoniego w Łodzi-Łagiewnikach. Liturgii przewodniczył Minister prowincjalny Prowincji Warszawskiej, o. Grzegorz Bartosik, natomiast homilię wygłosił Minister prowincjalny Prowincji Gdańskiej, o. Wojciech Kulig. Wśród uczestników uroczystości obecny był również zarząd Seminarium z o. Rektorem Piotrem Żurkiewiczem na czele, klerycy, bracia z klasztorów obydwu Prowincji oraz księża z rodzinnych parafii neoprofe-

sów i ich najbliższa rodzina i przyjaciele.

W wygłoszonej homilii o. Wojciech skupił się na tym, jak profesja zakonna wiąże się ze wspomnianą 8 grudnia tajemnicą poczęcia Maryi bez grzechu pierwotnego. Odwołując się do tekstów liturgicznych, zwrócił uwagę, że posłuszeństwo Maryi stało się odwróceniem nieposłuszeństwa Adama i Ewy. - Kiedy Adam uświadomił sobie, jak bardzo zawiódł zaufanie Boga - swojego Stworzyciela - mówił o. Prowincjał, komentując pierwsze czytanie - jak bardzo oddalił się od Tego, Który

dał mu wszystko, jak wiele utracił przez swoją pychę i nieposłuszeństwo, ukrył się, poczuł się nagi i bezbronny wobec grzechu i zła, które ukazało mu się z całą siłą. I to jest dramat, moi drodzy, Adama, ale nie tylko Adama, lecz całej ludzkości: uciekamy od Boga i kryjemy się przed Nim, bo boimy się, że Bóg może nam coś zabrać, że ograniczy naszą wolność, że zabierze nam to, co nam przecież dał. Nie ufamy Mu, nie wierzymy, nie szukamy Go, ale uciekamy i ukrywamy się.

Przechodząc do Ewangelii, o. Wojciech zwrócił uwagę, że jest tam mowa o sytuacji stanowiącej przeciwieństwo grzechu pierwszych rodziców. - Maryja odpowiada pokornym i pełnym zaufania głosem: „oto ja służebnica Pańska” - powiedział o. Prowincjał. - Ona, całkowicie Bogu posłuszna i pokorna, rozpoczyna drogę powrotną do utraconego przez Ewę i Adama raju. Ona, bez grzechu, niepokalanie poczęta, staje się początkiem nowego stworzenia. W reakcji Maryi na słowo Boga przyniesione przez Gabriela dostrzec można to, czego zabrakło Adamowi i Ewie: nie tylko pokorę, ale i zaufanie, całkowite zawierzenie Bogu. (...) Kiedy Adam i Ewa odpowiadają Bogu „Nie, nie ufam Ci”, tracą życie,

tracą przyjaźń i obcowanie z Bogiem, tracą raj - szczęście... A Maryja odpowiadając: „Tak, niech mi się stanie według słowa Twego”, odzyskuje to, co tamci utracili i staje się nową Ewą, nową Matką ludzkości, od której rozpoczyna się nowe stworzenie.

W ostatniej części swojej homilii o. Prowincjał zwrócił się bezpośrednio do braci, którzy mieli złożyć śluby. - Podobnie jak Maryja, tak i Wy, drodzy Bracia, posłżcie za głosem Boga - powiedział: - przyjęliście Boże zaproszenie, odpowiedzieliście na nie słowem „TAK”, nie znając swojej przyszłości. Podjęliście pewne ryzyko, ale to Boże ryzyko, które tak jak przyniosło błogostawiony owoc

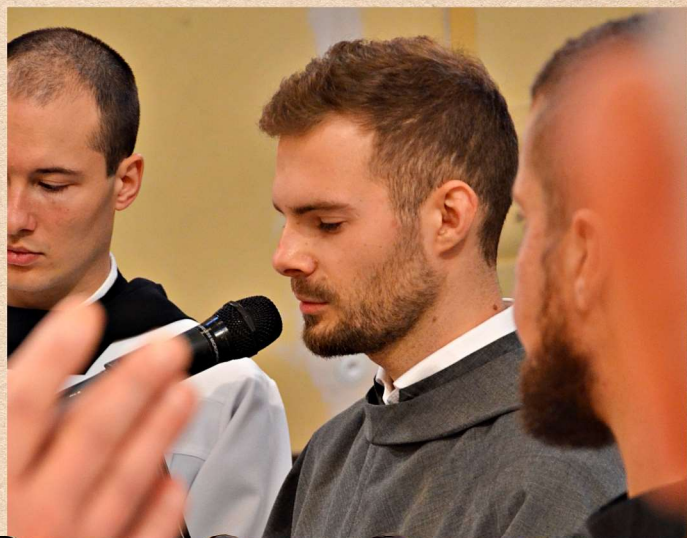
w przypadku Maryi, tak i w Waszym życiu taki owoc przyniesie.

Po homilii odbył się wyciekany obrzęd profesji. Zgodnie z obowiązującym prawodawstwem każdy z braci złożył śluby na ręce ordynariusza swojej Prowincji. Po właściwym obrzędzie neoprofesi złożyli podpisy w złożonej na ołtarzu księdze, a następnie tradycyjnie zostali powitani gestem radosnego objęcia przez wszystkich obecnych na uroczystości braci po ślubach wieczystych.

Na zakończenie Eucharystii neoprofesi podziękowali Wszystkim, którzy wspierali ich na dotychczasowej drodze powołania, a zwłaszcza swoim formatorom, wyższym przełożonym i rodzinom.

Posłuchaj homilii

W ŁĄCZNOŚCI Z BISKUPEM

WPROWADZENIE W POSŁUGĘ MINISTRANTA

Króluj Nam Chryste! W II niedzielę Adwentu, podczas Mszy Świętej o godz. 12.00 ojciec Proboszcz Grzegorz Piśko wraz z opiekunem wspólnoty br. Dariuszem Mleczkiem dokonali wprowadzenia w posługę ministranta naszych pięciu kolegów. Nowym ministrantom: Dawidowi, Mateuszowi, Tomaszowi, Nikodemowi i Wojtkowi gratulujemy i życzymy wiele radości w tej pięknej posłudze!

PODPISANIE UMÓW

Dnia 25 listopada 2022 r., w siedzibie Biskupa Jacka Jezierskiego, miało miejsce podpisanie umów na prowadzenie przez naszą Prowincję dwóch parafii na terenie diecezji elbląskiej: św. Pawła Apostoła w Elblągu i Świętej Trójcy w Kwidzynie. Świadcami tego wydarzenia byli ks. prał. Walenty Szymański i o. Grzegorz Piśko.

ODWIEDZINY ŚW. MIKOŁAJA

Jak każdego roku, 6 grudnia,

podczas rorat odwiedził nas święty Mikołaj. Po krótkiej rozmowie dzieci zostały obdarowane słodkościami; na słodkie upominki załapali się także dorośli. Obecność świętego Mikołaja w kościele jest czymś naturalnym i oczywistym, zwłaszcza w dzisiejszych czasach, gdy to, co związane z chrześcijaństwem, jest spychane na margines życia społecznego, święty Mikołaj jest kojarzony z Laponią i reniferami a nie ze świętym biskupem Miry.

JESIENNA EDYCJA FESTIWALU «ORGANY PLUS»

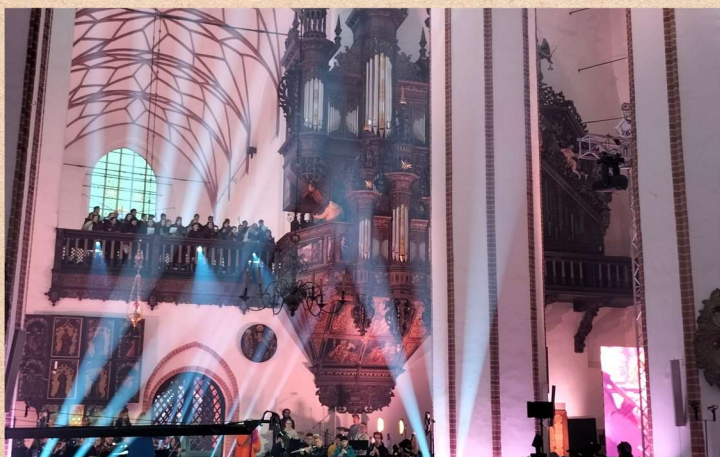
W dniach od 7 do 16 października w naszym kościele odbyła się kolejna edycja Festiwalu Organy Plus. Tym razem do udziału w festiwalu profesor Andrzej Szadejko zaprosił znakomitych twórców: organistę Pietera Dirksena, holenderskiego wirtuoza siedemnastowiecznej muzyki klawiszowej, najwybitniejszego obecnie znawcy muzyki Dietricha Buxtehudego. Razem z nim wystąpiła wybitna holenderska skrzypaczka Quirine van Hoek. W kościele Świętej Trójcy wystąpił też znakomity zespół trębaczy Pawła Hulisza «Tubicinators Gedanenses», niemiecki wirtuoz

organowy Jürgen Banholzen, a także artyści z Hiszpani - grający na organach Andrés Cea Galán i cynkista Manuel Pascual. Tym razem koncerty organizowane przez profesora Szadejkę odbyły się również w kościele św. Jana Bosko. Koncertom towarzyszyły wykłady i warsztaty muzyczne.

KONCERT NIEPODLEGŁOŚCI, 11 LISTOPADA

Z okazji 104. rocznicy odzyskania przez Polskę Niepodległości w kościele Świętej Trójcy odbył się wyśmienity koncert zorganizowany przez Wojewodę Pomorskiego Dariusza Drelichę. Koncert Niepodległości - Oratorium Pomorskie „Tak Trzeba” był

bezpośrednio transmitowany w telewizyjnej Trójce. Muzykę do pieśni patriotycznych napisał Marcin Nierubiec do słów Antoniego Andrzej Czerskiego. Wystąpili znakomici artyści m.in. Natalia Niemen, Grzegorz Wilk, Ania Byrcyn oraz absolwenci i studenci Akademii Muzycznej, którym towarzyszyła Bałtycka Filharmonia Młodych i chór GU-Med pod dyрекcją Sylwii Janiak-Kobylińskiej. Wśród distinguished gości w wypełnionym po brzegi kościele pojawili się Dariusz Drelich Wojewoda Pomorski oraz Metropolita Gdański arcybiskup Tadeusz Wojda.

KONSERWACJE I REMONTY

W listopadzie zakończyliśmy prace renowacyjne w kaplicy Świętej Anny prowadzone przy posadźce, ścianach i sklepieniach, a także prace elektryczne i stolarskie. Na prowadzone prace konserwatorskie wydaliśmy ok. 160 tys. zł. - wszystko ze środków zebranych od Wiernych, od Darczyńców i otrzymanych z kurii prowincjalnej w formie przekazywanej

dotacji na remonty. Część prac wykonaliśmy sami z Wiernymi i Przyjaciółmi klasztoru, oszczędzając w ten sposób kilkadziesiąt tys. zł. Równocześnie podaliśmy konserwacji empore organową wraz z ośmioma olejnymi obrazami. Całkowity koszt tych prac to 44 tys. zł., w tym wsparcie Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w wysokości 20 tys. zł. Kontynuowaliśmy także kapitalny

remont instrumentu organowego z kościoła Świętej Anny (w tym roku zapłaciliśmy kolejną ratę za prace - 141 tys. zł. - wszystko to środki od Przyjaciół i Darczyńców - w tym dar specjalny Prowincji Niemieckiej - dziękujemy!). Remont organów mamy zamiar zakończyć jesienią 2023 r. Tym samym zakończymy trudne i żmudne prace restauratorskie w kaplicy Świętej Anny.

PATRIOTYCZNIE NA WZGÓRZU

WYJŚCIE AWARYJNE

W piątek, 30 września, o godz. 19.00 we franciszkańskim kościele w Gdyni miał miejsce występ krakowskiego teatru o znaczącej nazwie «Exit».

Widzowie widowiska stali się uczestnikami absolutnie niezwykłego doświadczenia. To było jakby docieranie do „jądra miłości”, patrzenie na nią po zdjęciu wszystkich „światowych” filtrów - sztucznej atrakcyjności, wybujałego erotyzmu i pustych, emocjonalnych gier. Docieranie do całkiem nieznanych obszarów - uczuć czystych

i ich obrazu bez krzywego zwierciadła.

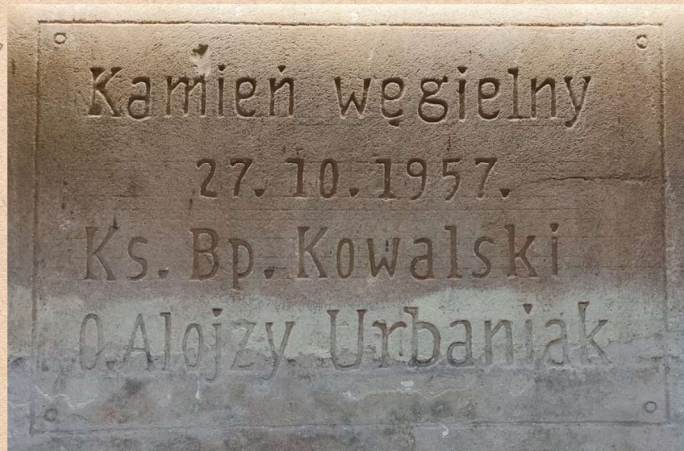
Wystawiony spektakl „Pieśń nad pieśniami” inaugurował czwarty rok działalności teatru.

Najbardziej wyróżniającą cechą teatru «Exit» jest to, że występujący w nim artyści borykają się z różnego rodzaju niepełnosprawnościami - są to osoby niewidome, z porażeniem mózgowym, niepełnosprawnością intelektualną i na wózkach. Najistotniejszym elementem każdego spektaklu czy pokazu jest spotkanie pomiędzy tymi, którzy doświadczają cierpienia związanego z niepełnosprawno-

ścią, a tymi „normalnymi”, którzy także cierpią, chociaż wielokrotnie nie uświadamiając sobie czemu... «Exit» to wyjście awaryjne, a to spotkanie często bywa deską ratunku.

JUBILEUSZ WMUROWANIA KAMIENIA WĘGIELNEGO

27 października minęło 65 lat od wmurowania kamienia węgielnego pod budowę naszego gdyńskiego kościoła parafialnego. Z tej okazji dziękujemy Bogu za wszystkich Parafian i Zakonników, którzy potrafili się zjednoczyć w budowaniu tego domu Bożego.

ZADUSZKI JAZZOWE

2 listopada o godz. 20.00 w naszym gdyńskim kościele odbył się XXIV Tradycyjne Zaduszki Jazzowe. Jak zwykle modliliśmy się za zmarłych muzyków, jednocześnie wspominając naszych bliskich, których Pan zabrał już spośród nas.

XXIV Zaduszki Jazzowe rozpoczęliśmy Liturgią Słowa, której przewodniczył o. Marek Dopieralski. Następnie wystąpiło kilkunastu muzyków zaliczanych do czołówki polskiego jazzu i bluesa, którzy poprzez swoją grę oddali hołd zmarłym kolegom i mistrzom różnych gatunków muzyki. Warto zaznaczyć,

że artyści występujący podczas Zaduszek nie pobierają gaży, bo ich główną intencją jest upamiętnienie zmarłych kolegów. Jak co roku, i tym razem, zaduszki zgromadziły wielopokoleniowe grono słuchaczy, którzy wypełnili kościół po brzegi.

KONCERT PIEŚNI PATRIOTYCZNYCH

Od wielu lat co roku w wigilię Świąt Niepodległości Akcja Katolicka przy parafii św. Antoniego w Gdyni zaprasza Gdynian na wspólne śpiewanie pieśni patriotycznych. Towarzyszy nam chór mieszany ze Szkoły Muzycznej I i II stopnia w Gdyni, który

prowdzi śpiew. Początkowo uczestnicy dostawali śpiewniki, a od 2 lat słowa pieśni wyświetlamy na ekranie. Czasami pojawiają się soliści - uczniowie okolicznych szkół. Nasz Członek, Iwona Maciejowska, okrasza muzykę słowem, podając fakty historyczne związane z poszczególnymi utworami przeplatane współczesną poezją pana Jerzego Fica, autora słów utworu „Janek Wiśniewski padł”.

Barbara de Thun

KONCERT PT. „WOLNOŚĆ I POKÓJ”

11 listopada minęła 104. rocznica odzyskania przez Polskę Niepodległości. Z tej okazji parafialny chór «Symfonia» po raz kolejny miał okazję wystąpić w gdyńskim kościele z koncertem niepodległościowym.

Występ nosił tytuł „Wolność i pokój”, a w jego wykonaniu chórowi «Symfonia» towarzyszyła orkiestra kameralna pod dyktando Bogny Swiłto oraz poeta Krzysztof Cezary Buszman, który recytował swoją poezję.

Wprowadzenie do Koncertu Niepodległościowego rozpoczął o. Piotr Matuszak, Proboszcz tu-tejszej Parafii, witając zebranych i życząc udanego występu wykonawcom jak i miłych wrażeń oraz przeżyć duchowych i artystycznych słuchaczom.

Na repertuar złożyły się utwory patriotyczne, legionowe, a cappella oraz wokalnie-instrumentalne z towarzyszeniem profesjonalnych muzyków. Ten wybór zawdzięczamy Pani Bognie Swiłto, dyrygentce chóru, która dzięki swojemu profesjonalizmowi i ogromnemu zaangażowaniu stworzyła niepowtarzalne dzieło, składające się

duchowych przeżyć i zadumy nad losem naszych przodków w dążeniu do niepodległości Polski.

Na szczególną uwagę zasługuje wykonanie przez chór i orkiestrę utworu Marka Grechuty „Wolność” ze wspaniałą partią solową Bogny Swiłto, który został przyjęty przez publiczność długimi brawami i na prośbę słuchaczy, na zakończenie koncertu został wykonany na bis.

Na zakończenie głos zabrał o. Marek Dopieralski, muzyk, który od września br. jest duchowym opiekunem chóru «Symfonia». Pogratulował pani dyrygentce uzyskania znacznego poziomu profesjonalizmu śpiewaczego, który, dzięki jej pracy zaprezentowali chórzysci «Symfonii», amatorskiego zespołu, działającego w naszej parafii od 1947 r. O. Marek podziękował również wszystkim wykonawcom, wyrażając nadzieję na dalszą współpracę w zakresie organizacji okolicznościowych wydarzeń muzycznych.

Cieszę się bardzo, że Ojcowie Franciszkanie bardzo pozytywnie odebrali nasz koncert i są dumni z naszego chóru.

Koncertu wysłuchała

znaczna liczba odbiorców, wśród których znaleźli się parafianie, nasi wielbiciele, przychodzący od lat na koncerty «Symfonii», jak i również znaczna ilość nowych słuchaczy.

Zdobyte doświadczenie i profesjonalizm dyrygentki w prowadzeniu zespołu sprawiają się przy realizacji różnych koncertów okolicznościowych ku zadowoleniu mieszkańców dzielnicy Wzgórze Św. Maksymiliana jak i całej Gdyni.

Prezes Danuta Bałamucka

DZIEŃ WSPÓLNOTY

W dniach 2-3 grudnia w naszym gdyńskim kościele parafialnym odbył się adwentowy Dzień Wspólnoty Oazy Wielkiej Sychem, czyli czas spotkania, modlitwy i formacji. W spotkaniu uczestniczyło ponad 100 osób, którzy, dzięki życzliwości Dyrekcji, mogli nocować w Szkole Podstawowej nr 23 w Gdyni.

REKOLEKCJE ADWENTOWE

W III Niedzielę Adwentu w naszej parafii miały miejsce rekolekcje adwentowe. W tym roku poprowadził je o. Stanisław Ulaczyk, nasz współbrat z klasztoru w Ostródzie.

POCZĄTEK SZKOŁY

W rzesień i związany z nim początek szkoły zaczęliśmy uroczystą Mszą Świętą, w czasie której modliliśmy się o Boże błogosławieństwo na cały rok szkolny i katechetyczny oraz poświęciliśmy tornistry i przybory szkolne.

MARYJNY PAŹDZIERNIK

Październik to przede wszystkim dziecięcy różaniec i białe róże dla Maryi na zakończenie

nabożeństw różańcowych. Trzynastego dnia miesiąca odbyło się też ostatnie w tym roku kalendarzowym czuwanie Fatimskie.

I TY MOŻESZ ZOSTAĆ ŚWIĘTYM!

31 października odbyła się wieczorna Msza Święta, celebrowana już z formularza Uroczystości Wszystkich Świętych. W liturgii uczestniczyły dzieci, które przebrały się za swoich ulubionych patronów. Po Mszy

Świętej odbyło się rozstrzygnięcie konkursu na najładniejszy strój świętego i wylosowanie przez rodziny świętego patrona na cały rok.

ADWENT

W przygotowaniu do uroczystości Narodzenia Pańskiego tradycyjnie pomagały nam w tym roku Roraty z udziałem dzieci, a także szósty grudnia, czyli Mikołajki.

GODZINA ŁASKI I REKOLEKCJE ADWENTOWE

Południową porą Uroczystości Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny celebrowaliśmy *Godzinę Łaski*. Z tej okazji Rycerze Niepokalanej rozprawdzali białe róże, by podczas mszalnej procesji razem ze zgromadzonymi wiernymi złożyć je u stóp Matki Bożej jako wyraz naszej miłości i oddania, a także modlitewnej pamięci w intencji osób nam bliskich. Po zakończonej Mszy Świętej wobec wystawionego w monstrancji na ołtarzu Santissimum odmawialiśmy część radosną Różańca Świętego oraz Akt oddania Matce Bożej ułożony przez bł. kardynała Stefana Wyszyńskiego.

Natomiast w dniach 11-14 grudnia przeżywaliśmy w parafii rekolekcje adwentowe. Prowadził je gwardian lęborski o. Robert Wołyniec.

SZOPKA BOŻONARODZENIOWA

*Wierzysz, że się Bóg zrodził
w betlejemskim żłobie,
Lecz biada ci, jeżeli nie zrodził się w tobie.*

Adam Mickiewicz, dystych
Boże Narodzenie

Do powyższych słów Wieszcza nawiązuje myśl przewodnia tegorocznej szopki Bożonarodzeniowej, która została zaprojektowana przez br. Zbigniewa Marię Joskowskiego i wykonana przez Autora przy współudziale

członków wspólnoty Rycerstwa Niepokalanej.

Bujny drzewostan okazałego świerku i licznych sosen daje tło świąteczne, nawiązujące do drzewa życia w ogrodzie Eden. Kolorystyka rozświetlonych lampek daje efekt rozgwieżdżonego nieboskłonu. Nie zabrakło Gwiazdy, która prowadzi do Betlejem, którego nazwa w języku arabskim oznacza *Dom chleba*. Ów szczególnie Dom Chleba, gdzie narodził się Pan Jezus (Chleb z nieba), określa okazały emblemat białej hostii z chryzogramem IHS (*Iesus Hominum Salvator* - Jezus Zbawca Ludzi) lub też (*In hoc signo [vinces]* - w tym znaku zwycięstwo).

Hostia ta wieńczy połączone drewniane stare belki, których układ z jednej strony imituje obrys domostwa, które znajduje się z dala od miejskiego gwaru, hałasu i dyktatu pośpiechu („byle szybciej”), a betlejemska grotą znajdowała się na polach pasterskich poza obrębem miejskim. Z drugiej strony układ skrzyżowanych belek ukazuje krzyż, jako ołtarz, na którym rodzi się Chrystus. Msza Święta to uobecnienie misterium Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Pana, które realnie dokonuje się na ołtarzu. A na słowa konsekracji, wypowiedziane przez kapłana, który nie jest jedynie „przewodniczącym zgromadzenia”, nie tylko drugim Chrystusem (alter Christus), co samym Chrystusem (ipse Christus), przychodzi i rodzi się w dłoniach kapłana sam Pan Jezus w żywym Ciele i Krwi, Bóstwie i Człowieczeństwie. Nie dokonuje się tu gest symboliczny, czy zaklinanie rzeczywistości metaforą, słowami *tak jakby...* To się dzieje rzeczywiście, realnie! **TO JEST CIAŁO I KREW PANA!**

Spora liczba klękających zwierząt (wołów, osłów, owiec) wizualnie przedstawia realizm opisaną w Piśmie Świętym

scenerii betlejemskiej nocy, narodzin Pana, pokłonu pasterzy i użyteczności osiołka, który najpierw pomógł Świętej Rodzinie w ucieczce do Egiptu, a następnie umożliwił Panu Jezusowi symboliczny wjazd do Jeruzolimy. Zwierzęta te sugerują słowa kolędy: „Na kolana wół i osioł przed Nim klękają. Jego swoim Stworzycielem, Panem uznają!”. Jest tu również nawiązanie do cudu eucharystycznego w historii św. Antoniego z Padwy (przedstawianego z chlebem w dłoni), a zwłaszcza do cudu, jaki dokonał się w Tuluzie. Właśnie w tym mieście, które było zdominowane przez heretyckich katarów, kazania w 1225 r. głosił św. Antoni. Kazania Padewczyka przynosiły wiele nawróceń, a to rychło zmobilizowało heretyckich kaznodziejów do występowania przeciwko Świętemu z Padwy. Jeden z nich zakwestionował realną obecność Jezusa w Najświętszym Sakramencie. Zapowiedział publicznie, że uwierzy nauce Antoniego, jeśli jego osioł, głodzony przez trzy dni i postawiony między owsem z jednej strony a Hostią z drugiej, odejdzie od strawy i odda hołd Jezusowi. Święty zgodził się na to. Po trzech dniach

przyprowadzony osioł skierował się najpierw w stronę owsa, lecz gdy Antoni wezwał to zwierzę do oddania czci Bogu prawdziwemu, który ukrywa się pod postacią Chleba, osioł zostawił owies i ugiął nogi przed Panem Jezusem. A właściciel ośła, pełen skruchy, zdjął czapkę przed Najświętszym Sakramentem i uwierzył.

Eucharystyczna emblematyka tegorocznej szopki skłania do refleksji realizowanej na co dzień w praktyce i konkretnie życia. A więc do: pochylenia głowy i zgięcia kolan intelektualnych dywagacji wobec Boskiego Misterium; wdzięcznej i serdecznej Adoracji Najświętszego Sakramentu i pełnego miłości wpatrywania się w Jego Eucharystyczne Oblicze; bez pośpiechu, lecz ze świętym namaszczeniem. Bowiem „Słowo stało się ciałem, aby uczynić nas uczestnikami Boskiej natury” (2 P 1,4). „Taka jest racja, dla której Słowo stało się człowiekiem, Syn Boży Synem Człowieczym: aby człowiek, jednocząc się ze Słowem i przyjmując w ten sposób synostwo Boże, stał się synem Bożym” (Św. Ireneusz, *Adversus haereses* III, 19, 1).

Br. Zbigniew M. Joskowski

*o gwiazdka na niebie
przypięta z reflekssem
Gloria in excelsis
wzlatuje szelestem*

*pastuszek nie trąba
w nabożnym natchnieniu
nuty dobrej woli
dobył z strun sumienia*

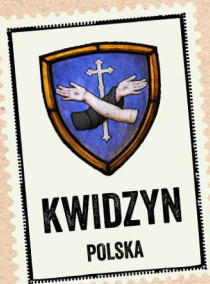
*łagodnieją spraw wagi
w Bożym niebożęciu
by nieba przychylić
w najświętszym przejęciu*

*a człowiek jak człowiek
oczy lśniąco niebem
i w dłoniach nadzieja
połamana chlebem*

*osiołek w zachwycie
pada na kolana
bo Bóg na świat przyszedł
we własnej osobie*

Br. Zbigniew Maria
Joskowski,
Koszalin,
24 grudnia 2022 r.

W TROSCE O LITURGIĘ

100-LECIE „RYCERZA NIEPOKALANEJ”

W związku ze 100-leciem wydania pierwszego „Rycerza Niepokalanej” w dniu 2 października gościliśmy obecnego redaktora czasopisma, o. Piotra Szczepańskiego. Przez całą niedzielę o. Piotr głosił Słowo Boże, ukazując, jak Ewangelia realizowała się w życiu św. Maksymiliana. Była to oczywiście również okazja do promocji czasopisma, które zapoczątkował Męczennik Miłości.

TRANSITUS

Wspomnienie śmierci Świętego Patriarchy w tym roku stało się okazją do podziękowania osobom szczególnie zaangażowanym w życie parafii i klasztoru: państwu Marioli i Ryszardowi Marzec, Wacławie i Henrykowi Warczak oraz pani Marii Przepiórka i panu Bogdanowi Smagorzewskiemu. Po Eucharystii zaprosiliśmy rodziny naszych braci pochodzących z Kwidzyna, jak również osoby, którym dziękowaliśmy podczas Mszy Świętej, na wspólne świętowanie.

BIERZMOWANIE

W dniu 16 października w naszej wspólnocie parafialnej przeżywaliśmy radość z udzielenia sakramentu bierzmowania. Szafarzem sakramentu był ks. bp Jacek Jezierski, który udzielił sakramentu dojrzałości chrześcijańskiej młodzieży z naszej parafii oraz z parafii pw. Świętego Jana Chrzciciela w Janowie.

CHÓR PARAFIALNY

Z inicjatywy o. Proboszcza, który nota bene jest z wykształcenia liturgistą, rozpoczęliśmy starania o ustanowienie przy naszym kościele chóru parafialnego. Kierownictwem chóru zajęła się pani Organistka, przy życzliwej pomocy braci ze wspólnoty. Mimo trudnych początków mamy nadzieję, że chór będzie się rozrastał i przyczyniał do podnoszenia świadomości muzycznej i liturgicznej w naszej parafii.

STREFA CHWAŁY

Po dłuższym czasie przerwy, związanym z czasem pandemii, w naszej parafii na nowo ruszyła

«Strefa chwały», czyli comiesięczne uwielbienie Boga muzyką i śpiewem.

RORATY ZE ŚW. JOACHIMEM

28 listopada rozpoczęliśmy roraty. W naszym kościele już tradycyjnie adwentowe czuwanie rozpoczynaliśmy o godzinie 6.00 rano. Dzieci i dorośli byli prowadzeni przez o. Artura Kenera, który, wykorzystując materiały przygotowane przez Małego Gościa Niedzielnego, razem ze św. Joachimem zapoznawał zgromadzonych z bohaterami historii zbawienia, którzy oczekiwali na obiecanego Mesjasza.

REKOLEKCJE ADWENTOWE

W drugą niedzielę Adwentu w naszej parafii rozpoczęliśmy rekolekcje adwentowe, które były jednocześnie przygotowaniem do Uroczystości Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Tym razem prowadzącym był o. Maciej Talewski ze wspólnoty Domu studiów w Lublinie.

TYDZIEŃ ŚWIĘTEGO

TYDZIEŃ ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

Tydzień, a w rzeczywistości dłużej, bo od 1 do 9 października, w Sanktuarium i w klasztorze miało miejsce wydarzenie, już po raz drugi przygotowane we współpracy z Fundacją «Drzewo Życia», w ramach którego odbyły się koncerty, nabożeństwa, zajęcia dydaktyczne dla klas szkolnych, warsztaty i panel dyskusyjny. W program „Tygodnia” było także wpisane triduum przed uroczystością św. Franciszka, podczas którego kazania wygłosił o. gwardian Leszek Klekociuk. W wigilię uroczystości miało miejsce nabożeństwo „Transitus”, które przygotowała wspólnota «Porcjunkula» i schola «Oto jestem» oraz

lokalna wspólnota FZŚ. Podczas wykonywania „Pieśni słonecznej” na sklepieniu wyświetlony został pokaz multimedialny, przywołujący dzieła stworzenia.

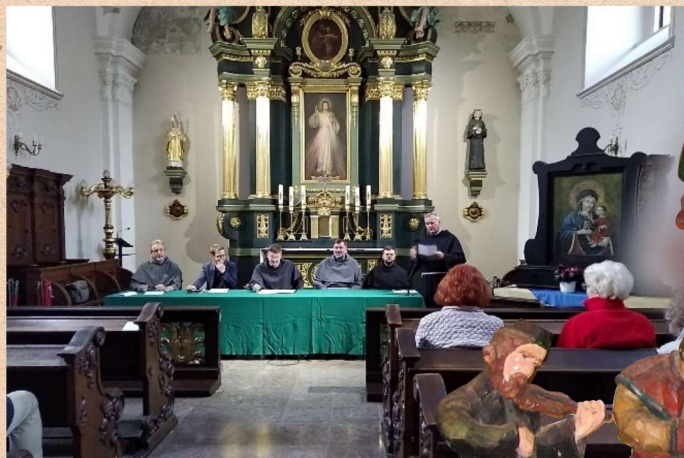
W sobotę, 8 października, odbył się panel dyskusyjny pt. „Duchowość franciszkańska: inspiracje dla człowieka XXI wieku”. Jego moderatorem był o. dr Robert Leżohupski OFMConv (Rzym), a zaproszonymi prelegentami: o. dr Jerzy Norel OFMConv (CEFID, Asyż), o. dr Stanisław Jaromi OFMConv (REFA, Radomsko), o. dk. dr Artur Przechowski OFMConv (Kwidzyn) i pan Adam Piasek (Poznań).

RENOWACJA FRESKÓW

W zeszłym roku podczas prac

konserwatorskich na popękającym - w wyniku przemieszczenia fundamentów kościoła - sklepieniu prezbiterium odkryty został pod obecnym freskiem inny, oczywiście wcześniejszy, przedstawiający ukoronowanie Matki Bożej w Niebie. Po przygotowaniu projektu renowacyjnego i uzyskaniu dotacji na ten cel, w tym roku zdjęta została wierzchnia warstwa z późniejszym freskiem i - po renowacji i odpowiednim przygotowaniu - umieszczona na ścianie w klatce schodowej przy wejściu do klasztoru. Wcześniejszy fresk poddano natomiast gruntownej renowacji.

Oprac. o. Michał Baranowski

KUSTODIA KANADYJSKA

W SZKOLE MARYI

SZKOŁA

Październik rozpoczął się bardzo pracowicie w naszej wspólnocie parafialnej. W ramach przekształceń zapoczątkowanych przez Diecezję Bridgeport wszystkie szkoły działające na terenie parafii katolickich zostały poproszone o przeprowadzenie reform struktur, które ujednolicią system edukacji na terenie całej diecezji. W sposób szczególny te procesy dotknęły naszą Polską Szkołę, która wraz z całą parafią stanęła przed nie lada wyzwaniem. Aby sprostać nowym normom i wymaganiom musieliśmy w ciągu kilku tygodni kompletnie zmienić strukturę szkoły, odnowić kadrę nauczycielską oraz dokonać szeregu inwestycji w budynku. Szkoła mieści się w dawnym konwencie, czyli klasztorze sióstr, który jest ponad stuletnim budynkiem i wymaga wielu remontów i prac.

I tym razem nasi parafianie nie zawiedli. W spontaniczny i serdeczny sposób powstała komisja edukacyjna w parafii oraz komitet przebudowy szkoły. Wszystkie prace zostały przeprowadzone w czynie społecznym i w ciągu 4 kolejnych sobót szkoła nabrała nowego blasku. Przebudowaliśmy otoczenie budynku, wejścia, schody,

balustrady, zejścia do piwnic oraz łazienki, dostosowując tym samym cały budynek do wymaganych norm. W naszej Szkole im. św. Jana Pawła II uczy się aktualnie 126 uczniów. Edukacja języka polskiego obejmuje 8 klas szkoły podstawowej, 3 licealne oraz przedszkole i grupę dzieci najmłodszych. Podobna liczba uczniów uczęszcza na katechezę w języku angielskim.

WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH

W wigilię uroczystości Omnium Sanctorum zorganizowaliśmy tradycyjny już Bal Wszystkich Świętych, pragnąc zaprosić dzieci do spędzenia tego wieczoru z dala od amerykańskiej ulicy, pełnej ciemnych charakterów z Halloween. Nasze spotkanie rozpoczęliśmy rodzinną Mszą Świętą. Nad całością wieczoru czuwał nasz Kościół Domowy, który przygotował dla dzieci sporo atrakcji, program balu oraz wieczorne kino rodzinne.

REKOLEKCJE MARYJNE

W listopadzie zawitał do Bridgeport o. dr Michał Nowak, który w latach 2015-18 był proboszczem w naszej parafii. Ojciec Michał, Asystent MI Polski Północnej, przeprowadził dla nas rekolekcje maryjne, podczas

których zaprosił nas do wyjątkowego spotkania z Matką Pana.

W rekolekcjach wzięła udział cała parafia oraz goście i sympatycy, którzy modlą się z nami za pośrednictwem transmisji naszego kanału livestream. Szczególnie ważne były rekolekcje maryjne dla wspólnoty Wojowników Maryi oraz naszej lokalnej Szkoły Maryjnej, dla których rozważania o Niepokalanej stanowiły wsparte uzupełnienie formacji. Rekolekcje zakończyły się przyjęciem nowych członków do Rycerstwa Niepokalanej. Dziękujemy ojcu Michałowi za posługę w Bridgeport!

DNI OSTROBRAMSKIE

Szczególnym dniem w życiu naszej parafii jest Święto Matki Bożej Miłosierdzia. Wielu naszych parafian pochodzi z terenów Polski wschodniej, a zatem kult Pani Ostrobramskiej jest ważnym elementem duchowości i modlitwy w Bridgeport. Jak co roku przeżywaliśmy Dni Ostrobramskie, podczas których zawieraliśmy opiece Maryi nasze rodziny, małżeństwa, dzieci i młodzież.

MB NIEPOKALANEJ

Kolejnym ważnym momentem maryjnym w naszym kościele była Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Do obchodów tego dnia przygotowaliśmy się poprzez nowennę oraz szereg wykładów w Szkole Maryi. 8 grudnia dokonaliśmy ponownienia naszego zawierzenia Matce Bożej. Czynimy to co roku, wspominając jubileusz 120-lecia parafii (1999-2019), i oddając naszą wspólnotę pod opiekę Matki Pana.

MARKET ADWENTOWY

Adwent przyniósł w Bridgeport wiele wspaniałych wydarzeń - adwentowe dni skupienia, msze roratnie, wieczory uwielbienia i konferencje o tradycjach przedświątecznych. Po raz pierwszy zorganizowaliśmy również adwentowy jarmark, do którego przygotowania zaprosiliśmy naszych kreatywnych parafian. W jarmarku nie zabrakło zatem własnych wyrobów - miódów, świec, kartek i ozdób świątecznych, wypieków, wieńców, regionalnych przysmaków i wielu innych niespodzianek. Nasz jarmark okazał się być dobrym pomysłem, zatem za rok planujemy jego powtórkę.

PIEROGI FACTORY

Jak co roku w czasie przedświątecznym ruszyła produkcja pierogów w Pierogarni św. Michała. Dwie grupy: starsza i młodsza spotykają się na wspólnym przygotowaniu domowych przysmaków świątecznych, których

sprzedaż zasili budżet Polskiej Szkoły.

KONCERT ŚWIĄTECZNY I JASEŁKA

Pięknymi wydarzeniami w kalendarzu św. Michała w Bridgeport był koncert naszego Zespołu Pieśni i Tańca «Polanie». Pieczolowicie przygotowany program obejmował polskie koledy, pastorałki oraz pieśni i tańce z różnych regionów Ojczyzny. W tym roku oprawę muzyczną wsparła kapela Zespołu «Ziemia Bydgoska», która na tę okazję przyjechała do Connecticut z Polski.

W ostatnim tygodniu przed świętami uczniowie i nauczyciele Polskiej Szkoły zaprosili parafię na doroczne Jasełka, podczas których dzieci zaprezentowały polskie tradycje, związane z obchodami Bożego Narodzenia. Serce rośnie na widok tego, jak nasi najmłodsi parafianie, mieszkający po drugiej stronie Oceanu, uczą się polskich tradycji.

DELEGATURA LITEWSKA

Z KŁAJPEDZKIEGO KALENDARZA

DZIEŃ FORMACJI FZŚ

1 października do naszego centrum parafialnego przybyli przedstawiciele ze wszystkich wspólnot FZŚ z regionu telszańskiego. Tematem spotkania było powołanie do świętości. Msza Święta, katechezy, modlitwa brewiarzowa i wspólnota stołu – tak przedstawiał się program dnia formacji. Niech Pan Jezus obdarza łaską świętości całą naszą rodzinę franciszkańską.

NOWY ROK KATECHETYCZNY

Od 15 sierpnia do końca września trwały zapisy dzieci, młodzieży oraz dorosłych pragnących przygotować się do przyjęcia sakramentów świętych. Zebrała się niemała grupa: 220 dzieci przygotowuje się do Komunii świętej, 100 młodzieży do sakramentu bierzmowania, 7 osób dorosłych w większości do sakramentu bierzmowania. W odróżnieniu od poprzednich lat nie ma nikogo, kto przygotowywałby się do sakramentu chrztu świętego. Te liczby sprawiają nam wiele radości, gdy wspominamy czas pustki związanej z pandemią.

TRANSITUS

3 października po Mszy Świętej wieczornej nasza wspólnota

zakonna oraz wspólnoty FZŚ i młodzieży franciszkańskiej uczestniczyliśmy w nabożeństwie Transitus. Dziękowaliśmy Panu Bogu za dar św. Franciszka i zakonu franciszkańskiego. Również spora grupa parafian włączyła się w naszą modlitwę dziękczynną.

MIESIĄC RÓŻAŃCOWY

W naszej świątyni modlitwa różańcowa była odmawiana w dni powszednie o godz. 8.00 rano oraz podczas wieczornej adoracji Najświętszego Sakramentu o godz. 17.30. W niedzielę różaniec odmawialiśmy po Mszy Świętej o godz. 11.00. Wiodącą intencją tegorocznej modlitwy różańcowej – o pokój na świecie a zwłaszcza na Ukrainie.

MODLITWA ZA ZMARŁYCH

Miłość i wiara sprawia, że w tym miesiącu więcej ludzi przychodzi do kościoła. Wypominki i codzienna przez cały miesiąc Msza Święta w intencji zmarłych. Nawiedzenie cmentarza w okresie oktawy ze wspólnotami FZŚ i Jaupry. To już nasza tradycja. Pamiętamy o tych, którzy odeszli, ale zaraz pytamy siebie: czy Jezusowi podoba się nasze życie. Wielkie pragnienie,

abyśmy wszyscy spotkali się w niebie.

UROCZYSTOŚĆ MATKI BOŻEJ OSTROBRAMSKIEJ

16 listopada po dwuletniej przerwie związanej z pandemią Legion Maryi wraz ze swoim kapłanem udał się na pielgrzymkę do Wilna, aby przez Maryję dziękować Panu Bogu za wszelkie otrzymane łaski. Po uroczystej Mszy Świętej w sanktuarium ostrobramskim odwiedziliśmy naszych współbraci w klasztorze wileńskim. Gwardian wspólnoty wileńskiej przyjął nas w iście królewski sposób. Po posiłku zwiedzanie naszego kościoła NMP na Piaskach. Ostatnim punktem pobytu w Wilnie było nawiedzenie klasztoru św. Faustyny. W miejscu, w którym Pan Jezus podyktował św. Faustynie koronkę do Bożego Miłosierdzia, i my prosiliśmy o dar miłosierdzia dla nas, świata a zwłaszcza dla Ukrainy.

ŚWIATOWY DZIEŃ MŁODZIEŻY

Z inicjatywy FZŚ i młodzieży franciszkańskiej przez cały tydzień zapraszaliśmy młodzież, która przygotowuje się do sakramentu bierzmowania, na katechezy franciszkańskie. Te katechezy były z kolei okazją do

zaproszenia ich, aby w niedzielę 20 listopada, po Mszy Świętej spotkać się w naszym centrum parafialnym. Program spotkania był bardzo prosty; jedzonko, film i doświadczenie radości bycia razem. Po nowym roku planujemy kontynuację tych spotkań.

ADWENT

Okres adwentu: rekolekcji, dni skupień. Oczekiwanie na przyjście Jezusa Chrystusa

2 grudnia o. Stanisław udał się na spotkanie adwentowe do klubu seniora. Katecheza i wspólna modlitwa. Przybliżenie okresu adwentu jako daru dla współczesnego człowieka, aby dostrzegł potrzebę troski o życie duchowe. Czy przygotowuję się na spotkanie z Jezusem?

Maraton rekolekcyjny naszego gwardiana o. Tomasza: 2 - 4 grudnia w Wilnie rekolekcje dla wspólnot Wiary i Światła, 9 - 11 grudnia rekolekcje w naszym kościele wileńskim, 16 - 18

grudnia rekolekcje w naszej parafii w Kłajpedzie. Temat rekolekcji: nadzieja. Po zakończonych rekolekcjach uśmiech na twarzy z powodu możliwości służenia Panu i drugiemu człowiekowi.

DZIEŃ WOLONTARIATU

5 grudnia na Mszy Świętej o godz. 18.00 modliliśmy się w intencji pracowników i wolontariuszy Centrum pomocy duchowej dla młodzieży. Prosimy również o dar nieba dla zmarłego przed kilkoma dniami założyciela tego centrum ks. Edmunda Putrimasa. Po Mszy Świętej agapa w naszym centrum parafialnym.

Dni skupienia dla naszych wspólnot: 7 grudnia dla Legionu Maryi a 10 grudnia dla FZŚ. Tematyka wiodąca dni skupień - prawidłowe rozumienie okresu adwentu. Druga katecheza - Niepokalane Poczęcie NMP. Oba dni skupienia rozpoczęliśmy od Mszy Świętej. Nie zabrakło

również dzielenia się swoim przemysleniem i doświadczeniem przeżywania adwentu. W modlitwie różańcowej i koronce do Bożego miłosierdzia powieraliśmy Bogu siebie oraz trudności dzisiejszego świata i kościoła. Modliliśmy się o pokój zwłaszcza na Ukrainie.

POGRZEB BP. JONASA BORUTY

19 grudnia Pan Jezus powołał do siebie biskupa emeryta diecezji telszańskiej Janasa Boruta (Jonas Algimantas Boruta SJ). Przed 18 laty ten Biskup usłyszał pragnienie naszego Zakonu poszukującego nowej obecności na Litwie. Zaprosił nas do tworzenia klasztoru i parafii w Kłajpedzie. Przez kolejne lata życzliwością i dobrocią wspomagał nas w wypełnianiu tego dzieła. Bp. Jonas został pochowany na cmentarzu w Kalwarii Żmudzkiej. Niech Pan Jezus da mu niebo!

PREZENTY OD ŻOŁNIERZY I ŚW. MIKOŁAJA

CHOINKA

12 grudnia odbyło się uroczyste zapalenie świec na choince w Miednikach Królewskich. Uroczystość rozpoczęła się Mszą

Świątą w kościele pw. Trójcy Przenajświętszej i św. Kazimierza. Przybyłych mieszkańców przywitały Starosta Gminy Miedniki Renata Bogdanowicz, radna

rejonu wileńskiego Krystyna Boroszko oraz prezes koła ZPL w Miednikach Nela Tomaszewicz. Na uroczystość przybyli również Święty Mikołaj

i Śnieżka. Wszyscy mieszkańcy otrzymali słodkie prezenty od Świętego Mikołaja. Kulminacją święta było zapalenie światełek na 45-metrowej choince.

PACZKI DLA POTRZEBUJĄCYCH

Żołnierze Batalionowej Grupy Bojowej NATO, stacjonującej w Bemowie Piskim, w województwie warmińsko-mazurskim, wspólnie z wolontariuszami z Polski przekazali w sobotę potrzebującym mieszkańcom Miednik Królewskich paczki przygotowane z inicjatywy Fundacji «Kresy w Potrzebie». Pan Cezary Andrzej Jurkiewicz tak wypowiedział się na temat wspomnianej akcji: - Idziemy do każdej osoby potrzebującej, którą wskazała nam pani starosta. Traktujemy wszystkich tak samo: Polaków, Litwinów, Białorusinów, Rosjan tu mieszkających; katolików, prawosławnych, niewierzących, bo taka była Rzeczpospolita.

Parafianie miedniccy już po raz drugi otrzymali z rąk żołnierzy NATO paczki świąteczne. Najstarsza mieszkanka parafii miednickiej powiedziała, że postara się w przyszłym roku spotkać tych miłych żołnierzy.

Tradycyjnie już wszyscy żołnierze odwiedzili franciszkanów w Miednikach i tam obejrzeliby stare archiwum parafialne. Jeden z żołnierzy NATO powiedział, że te księgi parafialne są starsze niż nasz Kraj.

SPOTKANIE ZE ŚW. MIKOŁAJEM

20 grudnia w Domu Kultury w Miednikach Królewskich odbyło się spotkanie dzieci z miejscowego przedszkola i szkoły ze św. Mikołajem. Po części rekreacyjnej, związanej z zabawą i tańcem przyszła kolej na prezenty od św. Mikołaja.

W tym roku w rolę św. Mikołaja wcielił się proboszcz miednicki o. Józef. Przed otrzymaniem prezentów dzieci musiały

powiedzieć wierszyk lub zaśpiewać piosenkę. Co ciekawe, żaden z wykonanych utworów się nie powtarzał!

OPLATEK W ZAKŁADZIE KARNYM

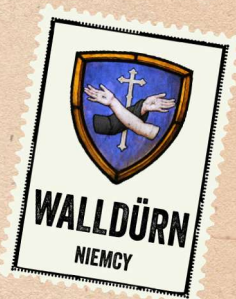
22 grudnia w Zakładzie Karnym przy ul. Rasu w Wilnie odbył się opłatek. Kapelan więzienia jak co roku przygotował wszystkich chętnych przez spowiedź i Komunię św. do nadchodzących świąt Narodzenia Pańskiego. Więźniowie umieją docenić wartość obecności wśród nich osoby duchownej i przyzwyczaili się do radości franciszkańskiej. Często już czekają na nowy dowcip ojca kapelana. Szkoda, że w Zakładzie Karnym nie można robić zdjęć, bo uśmiechy skazanych są tak pełne szczerości i wdzięczności, że chciałoby się pokazać je na zewnątrz.

DELEGATURA NIEMIECKA

NAŁADOWAĆ DUCHOWE AKUMULATORY

Październik rozpoczęliśmy przygotowaniami do uroczystości ojca Franciszka. Podczas tradycyjnego Transitus udekorowaliśmy Bazylikę, aby zaakcentować ważność tego święta dla naszego zakonu. Dekorację zawdzięczamy o. Kamilowi Piotrowskiemu. 4 października naszą uroczystość w parafii rozpoczęliśmy koronką franciszkańską w intencji pokoju na świecie. Następnie, o godz. 18.30 wzięliśmy udział w uroczystej Mszy konwentualnej pod przewodnictwem gwardiana, o. Józefa Breguły, który też wygłosił okolicznościowe kazanie. Po Mszy Świętej udaliśmy się do sali parafialnej na mały poczęstunek i dalsze świętowanie w gronie parafian i przyjaciół sanktuarium. Gospodarzem i fundatorem przekąsek był nasz klasztor.

Z planowanego na dni 7-9 października kursu wiary, udało nam się przeprowadzić dla zgłoszonych uczestników dzień skupienia pod hasłem: «Czy naprawdę wierzysz?» Dzień ten poprowadził i konferencję wygłosił br. Ireneusz Wojtko.

URODZINY O. LEONA

18 października senior naszej wspólnoty, o. Leon Rawalski,

obchodził swoje 80-te urodziny. W wygłoszonej z tej okazji laudacji gwardian wymieniał liczne funkcje i urzędy, które o. Leon pełnił w swojej długoletniej posłudze dla Kościoła i Zakonu, życząc mu wiele zdrowia i sił w dalszej pracy duszpasterskiej, jaką obecnie pełni w Walldürn. Na urodziny o. Leona przybyli także jego rodzina i przyjaciele. Miesiąc później zgromadziliśmy się w gronie współbraci, aby świętować imieniny br. Leona, które przypadają 10 listopada.

RED WEDNESDAY

23 listopada, odpowiadając na inicjatywę licznych stowarzyszeń chrześcijańskich, przeprowadziliśmy w naszej bazylice akcję ekumeniczną pod hasłem «Red Wednesday» (czerwona środa), stanowiącą dzień modlitwy i solidarności z prześladowanymi chrześcijanami. Zewnętrznym znakiem solidarności są oświetlone na czerwono kościoły i budynki użyteczności publicznej oraz wspólna modlitwa chrześcijan za prześladowanych braci i siostry w wierze.

DZIEŃ MIŁOSIERDZIA

W pierwszym tygodniu adwentu, 1 grudnia, zorganizowaliśmy

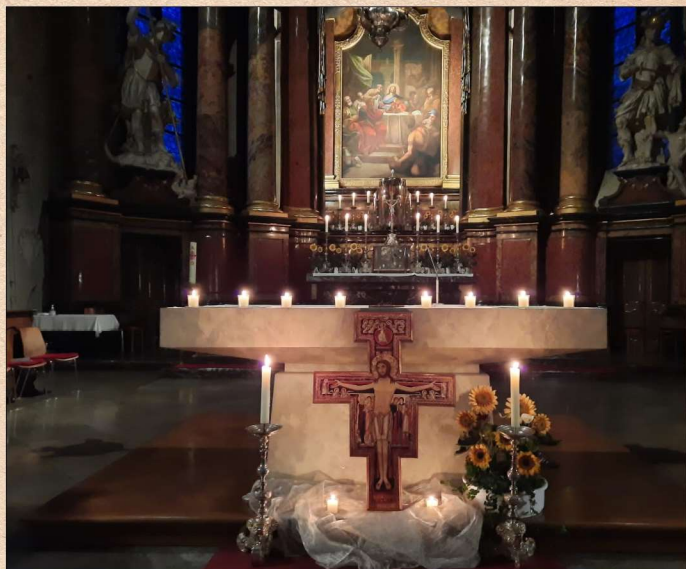
w bazylice tzw. dzień miłosierdzia. Program spotkania obejmował adorację Najświętszego Sakramentu zakończoną różańcem i Mszą Świętą o godzinie 18.30 oraz rozszerzonym czasem dyżurów braci w konfesjonale. Inicjatywa została dobrze przyjęta przez przybyłych tego dnia do bazyliki pątników.

STAY&PRAY

Dla pragnących bliskości Boga i chcących oderwać się od stresu przedświątecznego organizowany jest w adwencie a dodatkowo 6 razy w roku wieczór modlitewny pod hasłem: «Stay&Pray» - czyli adoracja Najświętszego Sakramentu z uwielbieniem oraz możliwość przyjęcia sakramentu pojednania.

W blasku świateł, przebywając w obecności Pana, uczestnicy mogli naładować swoje duchowe akumulatory na zbliżające się święta Narodzenia Pańskiego i z nową mocą powrócić do swoich codziennych zadań.

W świątecznej atmosferze oczekujemy, co przyniesie nam Nowy Rok, życząc wszystkim braciom w Prowincji i w Zakonie wytrwałości w podążaniu za Panem na wzór ojca Franciszka.

BIERZMOWANIE I ADWENT BEZ OGRANICZEŃ

BIERZMOWANIE

W sobotnie przedpołudnie 12 listopada celebrowaliśmy w naszej parafii sakrament bierzmowania, do którego przystąpiło w tym roku 36 młodych ludzi z naszej parafii. Kandydaci przygotowywali się do tego dnia od kilku miesięcy, biorąc udział w katechezach, Mszach Świętych i spotkaniach organizowanych przez grupę świeckich katechistów i odpowiedzialnego za przygotowania do sakramentu bierzmowania o. Krzysztofa. Warto podkreślić, że w Niemczech cały proces przygotowania młodzieży do przyjęcia bierzmowania odbywa się tylko i wyłącznie przy parafii. Chociaż, podobnie jak w Polsce, w niemieckich szkołach dzieci i młodzież mają możliwość brania udziału w lekcjach religii, to jednak za przygotowania do przyjęcia sakramentów odpowiedzialna jest wyłącznie parafia. Stąd ogromna wdzięczność dla świeckich katechetów,

którzy poświęcają swój czas zupełnie społecznie, aby dzieląc się swoim doświadczeniem Boga i Kościoła przygotować młodzież do godnego przyjęcia sakramentu.

Sakramentu bierzmowania naszej młodzieży udzielił biskup pomocniczy diecezji Essen Ludger Schepers. Co warto podkreślić, w tym roku po raz pierwszy świętowaliśmy bierzmowanie w czasie jednej Mszy Świętej, tzn. bez konieczności zachowywania obostrzeń covidowych.

ADWENT

Tegoroczny adwent okazał się być zarazem czasem bardzo radosnym jak i pracowitym. Po dwuletniej przerwie, spowodowanej pandemią Covid - 19, powróciły wszystkie dotychczasowe nabożeństwa, adwentowe spotkania i akcje związane z przeżywaniem adwentu w naszej parafii Werdohl-Neuenrade.

Adwent rozpoczęliśmy tradycyjnym koncertem w kościele w Neuenrade. Niemal każdego dnia odprawialiśmy Roraty w rozświetlonych blaskiem świec kościołach. Zarówno w Werdohl jak i w Neuenrade odbyły się ekumeniczne nabożeństwa w duchu Taizé. Braliśmy udział w spotkaniach adwentowych i świątecznych organizowanych przez różne grupy z naszej parafii, a także w jasełkach organizowanych przez nasze katolickie przedszkola oraz katolicką szkołę podstawową St. Michael.

W kilka wieczorów o. Kamil, proboszcz naszej parafii, objął dyżur w tzw. Budchen przy kościele w Neuenrade, gdzie sprzedawał grzane wino i kiłbaski.

Choć był to czas bardzo intensywny, to jednak cieszymy się, że dane nam było wrócić do takiego przeżywania adwentu!

o. Krzysztof M. Szachta

JESIEŃ WE FRANCISZKAŃSKIM SEKRETARIACIE MISYJNYM

TYDZIEŃ MISYJNY

Tegoroczny Tydzień misyjny zapisał się pod znakiem misji w Ekwadorze, a to za sprawą przebywającego w Polsce o. Damiana Pietrowskiego. W kolejne po sobie niedziele wygłosił słowo Boże w kościołach franciszkańskich w Gdańsku i Gdyni, a wolontariusze zbierali dobrowolne ofiary na rzecz misji.

POWOŁANIOWY DZIEŃ SKUPIENIA W QUITO

Franciszkanie i franciszkanki z Quito wspólnie zorganizowali dzień rozeznania drogi życiowej dla młodzieży, w którym wzięło udział 25 osób. Podczas spotkania był czas na konferencję, wspólne dzielenie się, rozmowy indywidualne, modlitwę rozeznania, liturgię Eucharystii a na zakończenie również na agapę.

ZEBRANIE FRANCISZKAŃSKIEJ KONSULTY MISYJNEJ

W pierwszych dniach listopada odpowiedzialni za dzieło misyjne w 10 polskich prowincjach franciszkańskich spotkali się w Kalwarii Zebrzydowskiej w celu podsumowania mijającego roku i omówienia wspólnych działań na przyszłość. Zaplanowano m.in. wakacje dla misjonarzy czy warsztaty misyjne dla kleryków. Podjęto też

decyzję o wspólnym z Komisją Misyjną KWPZM programie formacyjnym i integracyjnym dla misjonarzy i powracających z misji.

SYMPOZJUM PAPIESKICH DZIEŁ MISYJNYCH

Jasna Góra gościła w swych murach środowiska misyjne z całej Polski, bowiem 26 i 27 listopada, w dopiero co oddanym do użytku Bastionie św. Barbary, odbyło się sympozjum wraz z czuwaniem modlitewnym Papieskich Dzieł Misyjnych pod przewodnictwem o. Dinh Anh Nhue Nguyen'a, sekretarza PDM w Rzymie. Podczas Mszy Świętej o północy br. Robert Kozielski, wśród 17 innych osób, został przyjęty do Papieskiej Unii Misyjnej.

NOWA KUCHNIA W LIMURU

30 listopada o. Raymond uroczystie poświęcił odnowioną kuchnię i dobudowaną wiatę, która będzie służyć jako jadalnia.

Dziękujemy Ministerstwu Spraw Zagranicznych Polski za Polish Aid, w ramach której mogliśmy zrealizować ten projekt.

Dziękujemy Pracownikom Ambasady Polski w Nairobi, a szczególnie p. Ambasadorowi Jackowi Bazańskiemu, p. Annie Bazańskiej oraz p. Joannie Szymańskiej za życzliwość i profesjonalizm. Dziękujemy wszystkim, którzy pracowali przy projekcie pod czujnym okiem Dismas Clement.

Dziękujemy tym, którzy nieustannie wspierają nas swoimi modlitwami i ofiarami.

KIERMASZ ŚWIĄTECZNY

Na dwa tygodnie przed świętami, 11 grudnia, już po raz 6 zorganizowaliśmy kiermasz świąteczno-misyjny, który przyciągnął wyjątkowo dużą liczbę osób. Choć w skromnych, bo remontowych, warunkach klasztornej korytarza, stoiska ugięły się od ilości produktów, wśród których królowały oryginalne wyroby z wełny z Ekwadoru, kolorowe torby i drewniane szopki z Kenii, duży wybór

aromatycznych herbat, kaw i miodów marki „Franciszkańskie smaki”, ozdoby, książki, gry z „kostką modlitwy” (hit sezonu!) a także zioła z Centrum Medycyny Klasztornej w Elblągu, czy ceramika zaprzyjaźnionej rzemieślniczki Barbary.

O. GEORGE OMONDI W POLSCE

Franciszkański Sekretariat Misyjny i wspólnota klasztorna w Gdyni powiększyła się o nowego członka. 16 grudnia

przyleciał z Kenii o. George Omondi Odhiambo, który w tym roku skończył nasze łagiewnicke seminarium i 19 czerwca w Nairobi przyjął święcenia kapłańskie z rąk bpa pomocniczego Davida Kamau.

To już trzeci współbrat z Prowincji św. Franciszka w Kenii, po o. Josephie Kibonge i Tadeuszu Świątkowskim, który będzie wsparciem br. Roberta w posłudze animacji misyjnej.

„Na drogach rozeznawania z Maryją” - pod takim hasłem 12 listopada br. odbył się w Gdyni XIX Zjazd Rycerstwa Niepokalanej Polski Północnej.

Na spotkanie przybyło ponad 100 osób, należących do wspólnot z Darłowa, Darłówka, Elbląga, Gdyni, Gdańska, Inowrocławia, Kołobrzegu, Lęborka, Ostródy i Smętowa. Wspólnie spędzony czas wypełniony był modlitwą, a także rozmowami, dzięki którym Rycerze mogli wymienić ze sobą doświadczenia i cieszyć się darem wspólnoty.

Centralnym punktem Zjazdu była uroczysta Eucharystia, której przewodniczył o. Michał Nowak, asystent prowincjalny ds. Rycerstwa Niepokalanej. - Czy moja modlitwa, która jest w codzienności, nie stała się brzemieniem? - pytał kaznodzieja. Zwrócił uwagę, że taka forma modlitwy może zaciemniać obraz Boga. - Czy ci, którzy patrzą na nas, są w stanie odkryć Tego fascynującego, cudownego, niezwykłego, czułego, dobrego Boga? Czy raczej Boga obowiązku, wymagań, prawa? Jakiego Boga niesiemy światu? - pytał dalej. Kończąc, zwrócił się do słuchających: - Popatrzcie na obraz Boga, który

w sobie nosicie i popatrzcie na ten, który widzą inni, patrząc na was. Czy to są te same obrazy i czy są one prawdziwie ewangeliczne?

Zgromadzeni mogli wysłuchać także dwóch konferencji o. Michała - Rozeznawać, ale jak? i W posłuszeństwie Kościołowi.

W pierwszej nauce o. Michał zwrócił uwagę na cel wszelkiego rozeznawania, którym jest podjęcie decyzji po uprzednim uzyskaniu moralnej pewności, że jest ona zgodna z wolą Bożą. Decyzja wcale nie kończy jednak procesu rozeznawania, ponieważ potrzeba jeszcze poddać ją weryfikacji w życiu codziennym. Odpowiedź na pytanie: „Czy rozeznałem właściwie?” odczytuje się bowiem z perspektywy konkretnych owoców. W konferencji oczywiście nie zabrakło odniesienia do Maryi, której krótkie rozeznawanie, prowadzone w obecności anioła i z jego pomocą, doprowadziło do brzemiennego w zbawienie dla nas wszystkich skutki

decyzji o przyjęciu Słowa do Jej łona.

Druga konferencja poświęcona została niebezpiecznemu i coraz częściej spotykanemu indywidualizmowi w wyznawaniu i manifestowaniu wiary. Zwłaszcza przestrzeń świętej liturgii winna być miejscem szczególnej wierności i posłuszeństwa wskazaniom Kościoła. Tymczasem w tej świętej przestrzeni dochodzi często do nadużyć czy samowolnych nadinterpretacji. Dotyczy to zarówno duchownych, jak i świeckich. Uczestnicy liturgii wolą czasami kierować się swoją własną intuicją, pobożnością czy wskazaniami płynącymi z objawień prywatnych niż stosować się do wskazań Kościoła, wyrażonych chociażby w księgach liturgicznych. Jedność wspólnoty i posłuszeństwo Kościołowi zostały ukazane jako wartości, o których dziś zbyt często, także jako Rycerze Niepokalanej, zapominamy.

Kolejny, co warto zaznaczyć: jubileuszowy, Zjazd Rycerstwa, już za rok w Gdyni.

Redakcja FranciszkanieTV kolejny raz zorganizowała rekolekcje adwentowe online. Tegoroczne nauki, pod wspólnym tytułem „On przyjdzie”, miały charakter biblijny i zostały poprowadzone przez o. Mateusza Stachowskiego. Kolejne odcinki można było oglądać od 27 listopada w niedziele, poniedziałki, środy i piątki Adwentu na YouTube i Facebooku FranciszkanieTV.

W każdym odcinku pojawiło się pytanie konkursowe. Uczestnicy zabawy mieli szansę wygrać wspaniałe książki oraz trzy pojedyncze zaproszenia na rekolekcje franciszkańskie organizowane w Domu Pojednania i Spotkań w Gdańsku. Fundatorami nagród byli: Wydawnictwo Franciszkanów Bratni Zew, Wydawnictwo Edycja Świętego Pawła, Wydawnictwo Rosikon Press, Oficyna Wydawnicza Vocatio, Wydawnictwo WAM,

Wydawnictwo W drodze, Wydawnictwo Ojców Franciszkanów Niepokalanów, Franciszkański Sekretariat Misyjny, Franciszkańskie Centrum Medycyny Klasztornej oraz Dom Pojednania i Spotkań im. św. Maksymiliana M. Kolbego.

Zobacz wszystkie odcinki!

— Strony Prowincji —

Strona Prowincji
www.franciszkanie.gdansk.pl

Skrzynka modlitwy
www.skrzynkamodlitwy.pl

Sekretariat misyjny
www.sekretariatmisyjny.pl

Rycerstwo Niepokalanej
www.rycerstwoniepokalanej.org

Duszpasterstwo Powołaniowe
www.powolanie.com.pl

Fundacja «Tworzyć Miłość»
www.fundacjatom.pl

Telewizja franciszkańska online
www.franciszkanie.tv

Dom Pojednania i Spotkań (DMK)
www.dmk.pl

Rozważanie Słowa Bożego
www.3zdania.pl

Centrum Medycyny Klasztornej
www.franciszkanskieziola.pl

Rekolekcje franciszkańskie
www.rekolekcjefranciszkanskie.pl

Pensjonat «Brama Mazur»
www.dombramamazur.pl

WSPÓŁPRACA ZE ŚWIECKIMI I WSPÓŁODPOWIEDZIALNOŚĆ ZA EWANGELIZACJĘ

Prelekcja ks. dr. Jacka Sochy, proboszcza par. pw. św. Mikołaja w Gdyni Chyloni, wygłoszona podczas Święta Prowincji w dniu 8 października 2022 r.

C hciałbym się dzielić z Wami moim doświadczeniem kilkunastu lat bycia proboszczem. Będę się dzielił różnymi moimi przegranymi (bo jak już człowiek ma perspektywę kilkunastu lat bycia duszpasterzem, to widzi, jakie błędy popełniał i będę dzielił się moimi radościami - tym, za co mogę Boga wielbić i za co mogę Mu dziękować.

KONTEKST

Żyjemy w świecie, w którym dochodzi do wielkiej specjalizacji. Ta specjalizacja powoduje to, że bardzo wielu ludzi czuje się biernych, ponieważ pracę za nich wykonują właśnie ci, którzy się specjalizują. Tak można widzieć społeczeństwo: jest rząd, który się specjalizuje w podejmowaniu decyzji, a my możemy czuć się bierną grupą, którą oni rządzą; tak może być w zakładach pracy; i myślę, że jest tak i w Kościele, że jest w mentalności bardzo wielu chrześcijan takie przekonanie, że jest jakaś grupa specjalizująca się (to są duchowni, to są katecheci, tacy, którzy skończyli teologię) i oni się specjalizują, a reszta to przyjmuje.

Drugim kontekstem, w którym wyrosliśmy w sytuacji polskiej (ale myślę, że nie tylko polskiej), jest to, że przez bardzo wiele wieków historii Kościoła na tych terenach

odpowiedzialnymi za budowanie kościołów i za utrzymywanie ich byli ludzie bogaci, ci, którzy te kościoły fundowali, i oni byli generalnie za nie odpowiedzialni. Oczywiście tego już nie ma, ale myślę, że w mentalności jeszcze gdzieś to może tkwić.

Myślę, że jakąś reakcją na tą mentalność był Sobór Watykański II i do niego chcę nawiązać. Pamiętam, jak kiedyś zadano mi pytanie, co to znaczy, że prezbiterzy i biskupi żyją kapłaństwem służebnym i względem czego ono jest służebne. Czasami pada taka odpowiedź, że jest ono służebne wobec Pana Boga. Ale nie! Sobór nie mówi, że ono jest służebne względem Pana Boga, ale że ono jest służebne względem kapłaństwa ludzi wiernych, tego kapłaństwa chrzcielnego, które mają wszyscy chrześcijanie. Nasze kapłaństwo jest służebne właśnie względem tej misji ludzi świeckich i względem ich chrztu. (...) Konsekwencją [tej prawdy] jest to, że my mamy pomóc ludziom świeckim żyć chrztem, a ze chrztu min. wypływa misja głoszenia Ewangelii. To, co jest dla nas niesamowicie ważne, to to, żeby tak spojrzeć na ludzi świeckich: jako na tych, którym ja mam pomóc głosić Ewangelię (...).

Ja miałem takie szczęście, że przyszedłem do parafii, którą czasami porównuję do jadącego

pociągu. I ten pociąg mojej parafii całkiem nieźle jechał - ja nie przyszedłem do parafii, w której nic się nie działo, która była martwa, nie - ja przyszedłem do parafii całkiem żywej. (...) Jestem bardzo wdzięczny Panu Bogu za to, że mam wokół siebie ludzi, którzy zostali w tej parafii jakoś wychowani, odkryli swój chrzest, odkryli swoją wartość jako chrześcijanie, mają odwagę głosić słowo i to się dzieje w bardzo różny sposób.

SESA

Jest taki projekt, który się nazywa SESA, projekt Szkół Ewangelizacji św. Andrzeja. Autorem tego projektu jest żyjący do tej pory świecki teolog, nazywa się José H. Prado Flores; i on założył w Meksyku te szkoły, i on miał taki zmysł, żeby takie szkoły powstawały w każdej parafii. One nie muszą być liczne, to może być szkoła, która liczy kilka osób, i zadaniem tych osób jest organizowanie rekolekcji kerygmatycznych, a potem biblijnych, po to żeby głosić Ewangelię tym, którzy jej potrzebują.

Ja do Was dzisiaj przyjechałem właśnie z takich rekolekcji, one się nazywają Kurs Emaus - jeden z takich kursów ewangelizacyjnych, gdzie jestem członkiem ekipy dwunastoosobowej, która głosi bardzo piękne rekolekcje biblijne. Ten Kurs Emaus

to jest kurs o odkrywaniu wartości słowa Bożego. Ja w ciągu kilkunastu konferencji tego Kursu głoszę jedną, a słucham świeckich, którzy głoszą czasami dużo lepiej niż ja (nawet nie czasami a w zasadzie zawsze). Jestem za to bardzo wdzięczny, że mogę z tymi świeckimi ludźmi głosić rekolekcje; oni je organizują, ja tylko jako proboszcz wpisuję je w jakiś grafik życia parafialnego. Dzisiaj uczestniczyło w nich trzydzieści osób.

KURS ALFA

W miniony poniedziałek zaczęliśmy kurs Alfa Alfa, który jest bardzo ciekawym kursem, bo dotyka mentalności człowieka. (...) W zeszłym roku, kiedy zaczęliśmy Kurs Alfa, przyszło kilkadziesiąt osób; ciekawe, że byli to głównie młodzi mężczyźni, których bardzo rzadko widać w kościele. Ten kurs zawsze zaczyna się jedzeniem, kolacją (co jest bardzo ważne), potem jest jakieś nauczanie, najczęściej odtwarzane z komputera, ale czasami też mówione, i spotkanie w małych grupkach. To, co charakteryzuje Kurs Alfa, to jest duża wolność, ludzie mogą zadawać pytania (w ogóle znak zapytania jest symbolem Kursu Alfa). Myślę, że to jest ważne dla współczesnych ludzi, że mogą zadać pytanie, że mogą kogoś posłuchać.

Ja muszę Wam powiedzieć, że, jeśli chodzi o Kurs Alfa, to prawie nic na nim nie robię. Robią tylko ludzie świeccy. Ja przychodzę przywitać ludzi, ja jadę na weekend Alfa, gdzie sprawuję Eucharystię, spowiadam ludzi, natomiast cały kurs prowadzą świeccy ludzie, na nich to jest oparte. Oczywiście to jest kurs w parafii, (...) parafia go sygnuje, parafia za tym staje, ale całą robotę ewangelizacyjną robią świeccy; i robią to znakomicie! I myślę, że jest to

jakimś znakiem czasów, nie wiem, co Pan Bóg przygotuje na przyszłość, ale na dzień dzisiejszy to jeszcze działa, Kurs Alfa jeszcze działa, i on jest rzeczywiście bardzo ciekawy, bardzo dobry.

NEOKATECHUMENAT

Niektórzy z Was macie doświadczenie Drogi Neokatechumenalnej, niektórzy nie, ale dają to jako przykład, że Droga jest na pewno takim doświadczeniem bycia razem ze świeckimi i naszego służenia ich powołaniu, właśnie ich chrztowi. Moje kapłaństwo jest służebne względem ich chrztu, czyli także względem ich misji prorockiej.

POSTCRESIMA

To, co dla mnie było bardzo ważne i to, co mi dało doświadczenie spotkania z Drogą, to jest postcresima. (...) Ja parę lat temu, właśnie dzięki Drodze, spotkałem się z tym projektem i mnie on bardzo zainteresował. I poprosiliśmy pewnych ludzi z Piaseczna spod Warszawy, żeby popilotowali postcresimę w Gdyni. Akurat to był taki nieśczęśliwy czas, bo chwilę później zaczęła się pandemia, ale jakoś to przetrwaliśmy. I oni przyjechali i wtedy poprzez szkołę zaprosiliśmy też młodzież z parafii na spotkanie; oni przywieźli też młodych ludzi i trochę zaświadczyli o tym, co to jest postcresima.

W skrócie mówiąc, wniosek z przypatrywania się dzisiaj młodym ludziom jest taki, że nawet, jeśli robimy dla nich dobre rzeczy, głosimy im kerygmat, tworzymy wież duszpasterz-młodzi ludzie, to bardzo często oni i tak odchodzą. I zapytano: - Dlaczego oni odchodzą? - I odpowiedź była taka, że odchodzą, ponieważ mają tak trudne relacje w domach, że tego, co my głosimy, nie można na niczym w ich życiu zawiesić.

Konsekwencją takiej konkluzji jest próba, by tym młodym ludziom dać doświadczenie domu. Czyli wybieramy z parafii dobre małżeństwa, które żyją po chrześcijańsku, które prowadzą życie chrześcijańskie, które mają dzieci i tych młodych ludzi zapraszamy do nich do domu. Każde małżeństwo otrzymuje taką ósemkę młodych ludzi i w piątki wieczorem ci młodzi ludzie przychodzą pod kościół i trzy piątki w miesiącu spotkania są w domach u tych małżeństw. Oni zabierają ich samochodem (niektórzy mają nawet taką gorliwość, że ze względu na ten projekt kupują busa, mam takich ludzi w parafii, którzy sprzedali osobowe samochody i kupili busa, albo wypożyczają busa na piątek. Jedno małżeństwo ze względu na postcresimę zmieniło mieszkanie, bo nie mieli dużego pokoju, żeby przyjąć ósemkę młodych ludzi plus swoje dzieci...) Po czterech latach funkcjonowania postcresimy w parafii widzimy, że to jest strzał w dziesiątkę!

Muszę wam powiedzieć, że to nie musi być projekt związany z drogą neokatechumenalną, można to robić z każdym innym ruchem, trzeba mieć tylko dobre małżeństwa w parafii. Ale to wymaga od nas też takiej zgody na to, że to nie będzie oparte na mnie, że ja jestem służebny wobec tego projektu, że tak naprawdę „ciągną” go te małżeństwa i że chcę zaufać Panu Bogu, że to jest dobre, że to wyda dobre owoce. Jak słuchałem tego małżeństwa z Piaseczna, które łądnym parę lat już w tym jest i pierwszy cykl takiej pomocy młodym ludziom zakończyli, to byłem pod głębokim wrażeniem ich świadectwa, tzn. tej przyjaźni z tymi młodymi i tego, co w tych młodych się stało pod wpływem tych dobrych paru lat bycia w postcresimie (...).

GRUPY WSPARCIA

To co jest też moim ważnym doświadczeniem, to jest praca z grupami wsparcia. Dzisiaj w tej kruchości świata, w tej kruchości wokół nas, rzeczywiście taką ręką, którą Pan Bóg wyciągnął do nas, są grupy wsparcia, które pracują na 12 krokach. Kiedyś przeczytałem, że 12 kroków to jest najpiękniejszy dar chrześcijan Ameryki Północnej dla Kościoła powszechnego. Jak wiecie, 12 kroków zrodziło się w Stanach Zjednoczonych w środowisku alkoholików. Ale dzisiaj ten program 12 kroków, który jest bardzo ewangeliczny, który jest przesiąknięty Ewangelią, jest propagowany w różnych rodzajach grup wsparcia i naprawdę warto go propagować, warto go przyjmować do parafii, zwłaszcza, że on może być spokojnie prowadzony przez ludzi świeckich, którym my pomożemy. I takim dobrym owocem gorzkiego czasu pandemii było to, że nagle u mnie w parafii pojawiły się dwie grupy anonimowych narkomanów. Przyszli ludzie, którzy, okazało się, że szukali miejsca, gdzie mogliby się spotykać, i powstały dwie grupy anonimowych narkomów, dwie grupy anonimowych

alkoholików, grupa anonimowych depresantów. Także wspólnota trudnych małżeństw Sychar pracuje na 12 krokach. I teraz niedawno powstała grupa Alanon dla osób, których bliscy nadużywają alkoholu i ona też pracuje na 12 krokach. Bardzo ciekawy program, bardzo szeroko obecny w Polsce, także w takich środowiskach pozakościelnych, ale myślę, że jeżeli my otworzymy nasze sanki, które mamy przy parafiach czy klasztorach, to mamy szansę współpracować rzeczywiście ze świeckimi, służyć ich właśnie tej misji prorockiej także przez program tych 12 kroków grup wsparcia.

BARANKI

To co jest moim doświadczeniem pracy ze świeckimi, to jest też szukanie alternatyw, jak prowadzić przygotowania do sakramentów. Nie tylko do bierzmowania, ale myślę też tutaj o pierwszej Komunii Świętej. I muszę Wam powiedzieć, że to się dzieje bez mojego poszukiwania. Dwa lata temu przyszło do mnie małżeństwo, które mieszka w Gdyni, i mówią: - Proszę księdza, chcieliśmy, żeby nasze córki dobrze

przygotowały się do pierwszej Komunii Świętej, żeby to było rodzinne przygotowanie... I odkryliśmy projekt „Baranki”, ale nie było go w Trójmieście, więc przez cały rok raz w miesiącu jeździliśmy na Podlasie. - I oni mają jeszcze małego synka, Franisia, i mówią: - My już z Frankiem nie chcemy nigdzie jeździć, myśleliśmy, żeby to było gdzieś w Trójmieście, w Gdańsku albo w Gdyni. - Ja mówię: - Jeśli wy się w to zaangażujecie, to ja Wam chętnie pomogę. - (...) Przez nich poznałem ten projekt „Baranki”, który polega na tym, że raz w miesiącu spotykamy się na prawie całą sobotę, całe rodziny, które przygotowują swoje dzieci do pierwszej Komunii Świętej (a więc: rodzice i rodzeństwo), i właśnie Dagmara i Łukasz jako małżeństwo, oni są odpowiedzialni za formację dzieci, a ja spotykam się z rodzicami. Jest wspólna Eucharystia, wspólny posiłek, jest takie bycie razem. Raz do roku wyjeżdżamy też gdzieś na weekend (właśnie za tydzień jadę z grupą do Dembek).

I oni sami zdecydowali, że ten projekt Baranki będzie polegał na tym, że przygotowujemy

PRZEKAŻ **1,5%** PODATKU

na franciszkańską fundację

"TWORZYĆ MIŁOŚCIĄ"

KRS **0000695283**

WSPIERAM Y **MISJE**, TELEWIZJĘ **FRANCISZKANIETV**, RENOWACJĘ **ZABYTKÓW**, EDUKACJĘ **DZIECI I MŁODZIEŻY**

www.fundacjatom.pl

dzieci do takiej pierwszej Komunii Świętej, która będzie liturgią bardzo prostą, tzn. liturgią bez żadnych prób, bez żadnych prezentów, z ciekawym rytmem nabożeństwa pokutnego, przeżyciem pierwszej spowiedzi świętej. I muszę Wam powiedzieć, że oni mnie tego uczyli, ja tego nie umiałem. Ja się w to wpisałem, ale to doświadczenie tej pierwszej Komunii Świętej tej pierwszej grupy, którą miałem, było bardzo piękne (...).

PREEWANGELIZACJA

To co też było dla mnie niesamowicie ważne, to pewna zmiana mojego sposobu myślenia jeśli chodzi o patrzanie na ludzi w perspektywie ewangelizowania. Wiedziałem z teologii, że istnieje coś takiego jak preewangelizacja, ale w praktyce nie wiedziałem, o co chodzi i dopiero świeccy ludzie nauczali mnie, że preewangelizacja polega na tym, że muszę się powstrzymać przed tym, żeby

szukać takich skutków tego, co robię, że ludzie od razu zaczynają chodzić do kościoła. Bo w nas tak jest, że pytamy siebie: ile ludzi poszło do spowiedzi? ile ludzi zaczęło chodzić do kościoła? Mówię o tym dlatego, że jest taka praca na rzecz po prostu społeczności lokalnej. Pamiętam, że jeszcze kiedy byłem w poprzedniej parafii, poznałem taką psycholog, która jest superwizorem dla ludzi, którzy pracują z bardzo trudnymi dziećmi i bardzo trudną młodzieżą. I ona kiedyś mi opowiadała o stowarzyszeniu, które jest w Rudzie Śląskiej (nazywa się Stowarzyszenie św. Filipa Nereusza) i opowiadała mi o cudach, które się tam dzieją. Ja sobie myślę: - Po co ona mi to opowiada, ja jestem w dosyć bogatej części Gdańska, tutaj nie ma takich potrzeb. - I za chwilę arcybiskup mianował mnie proboszczem w Chyloni i ja już wiedziałem, po co mi była tamta rozmowa. Zostałem

proboszczem pod koniec kwietnia, a jesienią zaprosiłem tych ludzi z tego Śląska, żeby opowiedzieli nam, co tam robią. I jak moi parafianie o tym usłyszeli, to się zapalili, że „my chcemy robić coś podobnego!” I wtedy założyliśmy Stowarzyszenie św. Mikołaja biskupa i na bazie tego stowarzyszenia powstała świetlica socjoterapeutyczna, potem klub młodzieżowy, klub seniora, klub rodzica, dzisiaj to wszystko nazywa się Placówką Wsparcia Dziennego. I w ten sposób zaczęliśmy docierać do dzieci, do młodzieży z bardzo trudnych domów, gdzie się dzieje przemoc, gdzie są niepełne rodziny, gdzie się dzieje wiele zła. Dotarliśmy też, co moim zdaniem było jakimś cudem, do ich rodziców i tak powstał Klub Rodzica. Pamiętam, jak mnie jeden z księży zapytał: - Po co ty to robisz, przecież oni nie chodzą do kościoła? - Ja wtedy musiałem sobie odpowiedzieć: - Co jest

Posłuchaj całej konferencji

moim celem? - I wtedy zobaczyłem to dzieło jako preewangelizację. Rzeczywiście ci młodzi np. z klubu młodzieżowego jeszcze nie chodzą do kościoła, oni jeszcze nie przychodzą na Eucharystię w niedzielę. Przyjdą od czasu do czasu. Ale wydaje mi się, że to jest działanie długofalowe, że oni kiedyś przyjdą. Przez co? Przez więzi. Bo nagle mają świetną wychowawczynię, która jest głęboko wierzącą osobą, i pamiętam, jak ona kiedyś mi mówi: - Czy ty wystawisz nam Najświętszy Sakrament i czy będziesz z nami na adoracji? I to ona poprowadziła tę adorację i ci młodzi mi potem powiedzieli: - Myśmy nie wiedzieli, że nasza pani Asia jest osobą wierzącą. - Bo ona im przez dwa lata w ogóle o tym nie powiedziała. Nagle odkryli, że ona jest głęboko wierząca, że to, że ona z nimi pracuje, ma motywację głęboko chrześcijańskie. I oni zaczęli ją pytać o Pana Boga. I ja już wtedy wiedziałem, dlaczego to stowarzyszenie - bo przyjdzie taki moment, kiedy ci młodzi ludzie, którzy nie chodzą do kościoła, zapytają o Boga. I sami wiecie, że to jest najlepszy moment do ewangelizacji, kiedy ktoś cię pyta: - Skąd ty to masz? (...).

COŚ, CO ŁĄCZY

Pytałem siebie i Pana Boga, co może być takim dziełem, które połączy ludzi różnych charyzmatów w parafii. Bo są ludzie z Drogi, są ludzie ze Szkoły Ewangelizacji, są ludzie z Żywego Różańca, są ludzie z różnych grup. Odkryłem, że bardzo ważną rzeczą jest, żeby oni mieli przedstawiciela w Radzie duszpasterskiej. Po co mają mieć tego przedstawiciela w Radzie duszpasterskiej? Właśnie po to, żeby zobaczyli, że są inni w parafii. To dla mnie w ogóle pierwszy cel Rady

duszpasterskiej: żeby oni zobaczyli całość, że inni robią coś innego, że w ogóle są inni, ci ze Szkoły Ewangelizacji widzą, że jest neokatchumenat, ci z Żywego Różańca widzą, że jest ruch Światło-Życie. Widzą siebie.

A druga rzecz, która zaczęła łączyć ludzi, to jest praca na rzecz ubogich. Cztery lata temu (...) usłyszałem, że są jacyś ludzie, którzy przywożą zupę na Monciak w Sopocie. Ja mówię: - Bardzo ciekawe! - (...) Pamiętam, że spotkałem głównych inicjatorów i trochę popytałem, jakie jest ich doświadczenie. I oni mi opowiedzieli. I ja wtedy w Radzie duszpasterskiej i trochę w parafii zacząłem o tym opowiadać i powstała taka inicjatywa gotowania zupy, a właściwie spotkania się z ludźmi ubogimi (...). Myśmy to zaczęli koordynować: - Skoro w Sopocie to robią w niedzielę, to my zrobimy w sobotę. - (...) To, co jest dla mnie niesamowicie ważne, to to, że powstał wielki ruch wolontariuszy w parafii. Na dzień dzisiejszy mamy pięć grup, po ok. dziesięciu osób w każdej, czyli jest ok. pięćdziesięciu osób, pięćdziesięciu wolontariuszy, i oni są z bardzo różnych wspólnot z parafii, a wspólnie gotują zupę (...).

ZIARNKO, Z KTÓREGO WYRASTA DRZEWO

To co było też dla mnie ważne, to taki obraz z nauczania Benedykta XVI, kiedy on mówił o Kościele, że jest podobny do tego ziarenka z przypowieści, z którego wyrasta drzewo. I Benedykt to bardzo ciekawie skomentował - powiedział, że Kościół jest zarówno ziarnem jak i drzewem. Co to znaczy? To znaczy, że, żeby był Kościołem, przekładając to na życie parafialne, parafia musi zawsze być ziarnem, czyli musi w nim być

jakiś ferment twórczy, coś nowego, co się dzieje, i tutaj rzeczywiście wystarczy posłuchać trochę świeckich, co oni chcą, z czym oni przychodzą, i to nas doprowadza trochę na to, co Duch Święty robi nowego w Kościele; i Kościół jest też drzewem, z którego już wiele rzeczy wyrosło. I rolą proboszcza, tego prezbitera, który posługuje w parafii, jest zachowanie tego obrazu, żeby parafia była zarówno ziarnem jak i drzewem: zachowujemy to, co stare, zachowujemy to, co już wyrosło, i godzimy się na to, co jest nowe (...).

I na koniec już. Taki tekst z bł. Pawła VI, który w Evangelii Nuntiandi napisał tak: „Spośród tych przeszkód, które występują i w naszych czasach, ograniczymy się do wskazania tej wielostronnej, a bardzo poważnej, bo domowej – mianowicie braku gorliwości, a zwłaszcza braku radości i nadziei u wielu głosicieli Ewangelii.” (Evangelii Nuntiandi, p. 80). Myślę, że wielką pokusą dla nas, duszpasterzy, jest to, żeby widzieć przeszkody w ewangelizacji na zewnątrz, że są jakieś „-izmy”, które nam przeszkadzają w głoszeniu Ewangelii. One są, natomiast Paweł VI mówi, że największa przeszkoda jest wewnętrzna, jest w nas. I muszę Wam powiedzieć, że świeccy ludzie mnie nawracają, wyprowadzają mnie ze skoncentrowania na sobie, z braku gorliwości. To dzięki nim nie mogę przeżyć spokojnie weekendu; tej jesieni w każdy weekend mam coś: dzisiaj mamy Kurs Emaus, za tydzień mam wyjazd z Barankami, za dwa tygodnie kolejną rzecz, i to oni mnie wyciągają z tego mojego marazmu, w który szybko bym popadł. Za to jestem Bogu wdzięczny!

ROZPOCZĘCIE POSTULATU

W sobotę 15 października przy klasztorze pw. Wniebowzięcia NMP w Gnieźnie nastąpiło rozpoczęcie pierwszego roku formacji w Zakonie Franciszkanów, czyli Postulatu. Wśród dziesięciu przyjętych kandydatów czterech należało do Prowincji Warszawskiej, trzech do Krakowskiej, jeden do Kustodii Słowackiej a dwóch do Prowincji Gdańskiej. Ci ostatni to Daniel Bojewski z Szubina i Piotr Mikołajczyk z Gdyni.

Obrzęd miał miejsce podczas Eucharystii sprawowanej przez trzech ministrów prowincjalnych: o. Grzegorza Barto-

sika z Warszawy, o. Mariana Gołąba z Krakowa i o. Wojciecha Kuliga z Gdańska.

Słowo Boże wygłosił o. Marian Gołąb, który zwrócił uwagę na czytany w Liturgii słowa fragment z Listu Świętego Pawła Apostoła do Efezjan: „aby Bóg Pana naszego, Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał wam ducha mądrości i objawienia w głębszym poznawaniu Jego samego” (Ef 1,17), zauważając, że to pouczenie streszcza w sobie cały program formacji, którą będą przechodzili kandydaci.

Podczas obrzędu przyjęcia na Postulat każdy z braci otrzymał drewniany znak w kształcie hebrajskiej litery tau z rzemieniem do powieszenia na szyi oraz Pisma św. Franciszka i św. Klary. Po Mszy Świętej postulantom zostały również wręczone różańce z relikwiami błogostawionych franciszkańskich misjonarzy o. Zbigniewa Strzałkowskiego i o. Michała Tomaszka, którzy ponieśli męczeńską śmierć w czasie posługi misyjnej w Pariacoto w Peru.

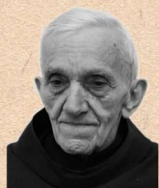
SZTANDAR POCZTY POLSKIEJ I ZNACZEK POCZTOWY

W październiku wszedł do obiegu znaczek pocztowy z wizerunkiem Archanioła Gabriela - patrona pocztowców i filatelistów. Autorem wizerunku Archanioła jest o. Tomasz Jank. Obraz archanioła Gabriela został przygotowany przez ojca Tomasa jako projekt do haftowanego sztandaru Poczty Polskiej. Haft na podstawie projektu został wykonany przez siostry zakonne na Śląsku. Sztandar został poświęcony na Jasnej Górze w 2018 r. w czasie uroczystych obchodów 460-lecia powstania Poczty Polskiej. Odtąd pojawia się on na wszystkich ważniejszych, oficjalnych uroczystościach organizowanych przez Poczta Polską w naszym kraju, m.in. 1 września na corocznych obchodach obrony Poczty Polskiej w Gdańsku.

ZMARLI

o. Józef Bałaban (1929-2022)

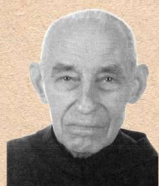
o. Józef Bałaban, profes wieczysty i prezbiter Prowincji Krakowskiej, w ostatnim okresie życia posługiwał w klasztorze w Krakowie, odszedł do Pana 4 października 2022 r. w 94 roku życia i 64 roku życia zakonnego.

o. Herman Eugeniusz Legut (1935-2022)

o. Herman Eugeniusz Legut, profes wieczysty i prezbiter Prowincji Warszawskiej, w ostatnim okresie życia posługiwał w klasztorze w Niepokalanowie, odszedł do Pana 25 listopada 2022 r. w 88 roku życia i 67 roku życia zakonnego.

o. Czesław Adamiak (1932-2022)

o. Czesław Adamiak, profes wieczysty i prezbiter Prowincji Warszawskiej, w ostatnim okresie życia posługiwał w klasztorze w Niepokalanowie, odszedł do Pana 5 grudnia 2022 r. w 91 roku życia i 65 roku życia zakonnego.

Spis treści

ŻYCZENIA MINISTRA PROWINCJALNEGO O. WOJCIECHA KULIGA	2
ADMINISTRACJA	3
WIZYTACJA PROWINCJALNA	3
JESIENNE SPOTKANIE PRZEŁOŻONYCH	4
UROCZYSTOŚCI	6
ŚWIĘTO PROWINCJI 2022	6
NIECH MI SIĘ STANIE WEDŁUG SŁOWA TWEGO - śluby wieczyste Braci z WSD	8
Z ŻYCIA KLASZTORÓW	10
W ŁĄCZNOŚCI Z BISKUPEM	10
TAK TRZEBA	11
PATRIOTYCZNIE NA WZGÓRZU	13
RÓŻANIEC, RORATY I WSZYSCY ŚWIĘCI	16
ABY CZŁOWIEK STAŁ SIĘ SYNEM BOŻYM	17
W TROSCE O LITURGIĘ	19
TYDZIEŃ ŚWIĘTEGO	20
W SZKOLE MARYI	21
Z KŁAJPEDZKIEGO KALENDARZA	23
PREZENTY OD ŻOŁNIERZY I ŚW. MIKOŁAJA	24
NAŁADOWAĆ DUCHOWE AKUMULATORY	26
BIERZMOWANIE I ADWENT BEZ OGRANICZEŃ	27
DUSZPASTERSTWO POZAPARAFIALNE	28
JESIEŃ WE FRANCISZKAŃSKIM SEKRETARIACIE MISYJNYM	28
NA DROGACH ROZEZNAWANIA Z MARYJĄ	30
ON PRZYJDZIE - rekolekcje adwentowe online	31
FORMACJA	32
WSPÓŁPRACA ZE ŚWIECKIMI I WSPÓŁODPOWIEDZIALNOŚĆ ZA EWANGELIZACJĘ	32
ROZPOCZĘCIE POSTULATU	37
TWÓRCZOŚĆ BRACI	38
SZTANDAR POCZTY POLSKIEJ I ZNACZEK POCZTOWY	38
ZMARLI	38

Wydano staraniem Sekretariatu Prowincji św. Maksymiliana

Redakcja, opracowanie materiału: Sekretariat

Korekta: Maja Studzińska

Skład i łamanie: Sekretariat

Opracowano na podstawie materiałów nadesłanych.

Zdjęcia pochodzą z archiwum Prowincji oraz z materiałów nadesłanych. Wszelkie prawa zastrzeżone.

Adres redakcji:

ul. Świętej Trójcy 4

80-822 Gdańsk

tel. 58 301 85 25

kuria@franciszkanie.gdansk.pl

Nakład: 130 egz.

Numer zamknięto: 9 stycznia 2023 r.

ŚWIĘTO PROWINCJI GDAŃSKIEJ

ELBLĄG, 8 PAŹDZIERNIKA 2022 R.

